

90. møde

Onsdag den 16. juni 1993 kl. 13.00

Dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Første behandling af beslutningsforslag nr. B 102:*

Forslag til folketingsbeslutning om stop for etablering af barakbyer til flygtninge i danske kommuner og omprioritering af danske midler til indsats i nærområderne.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.

Meddelelser fra formanden:**Første næstformand (Ivar Hansen):**

Medlem af Folketinget *Svend Auken* (S) har meddelt mig, at han ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 42, stk. 3, litra d, fra og med den 21. juni 1993 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Socialministeren har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Tilskud til forældre med privat børnepasning).

(Lovforslag nr. L 344).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Socialministeren (Karen Jespersen):**

Jeg skal tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Tilskud til forældre med privat børnepasning).

(Lovforslag nr. L 344).

Dette lovforslag ligger i forlængelse af regeringens bestræbelser på at nedbringe ventetiderne til dagtilbud for børn.

Der foreslås indført en adgang for kommunerne til at yde tilskud til forældre til delvis dækning af udgifterne ved privat børnepasning.

Forslaget vil medvirke til at mindske de problemer, som forældre, der på grund af ventelister ikke kan få en plads i et offentligt dagtilbud, oplever.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.**Spm. nr. S 954**

Til finansministeren af:

Pelle Voigt (SF):

»Viderefører ministeren den tidligere finansministers bestræbelser på – gennem en fælles »kaffeklub« for de tidligere statslige, nu privatiserede virksomheder Datacentralen, Tele Danmark, GiroBank og Statens Luftfartsvæsen – at gennemvinge en koordineret forlængelse af de ansattes arbejdstid på mellem 2,5 timer og 3 timer og 20 minutter ved sløjfning af frokost og kaffepause, der kan koste mere end 1.000 arbejdspladser på de pågældende virksomheder?«

Skriftlig begrundelse

Af en pressemeddelelse udsendt af EDB-Fagets Fagforening Prosa den 2. juni 1993 fremgår det, at de ansatte i de privatiserede virksomheder og i Kommunedata I/S er blevet stillet over for de i spørgsmålet nævnte overenskomstkrav som følge af arbejdet i en uformel »kaffeklub« nedsat af den tidligere finansminister. På et forhandlingsmøde den 25. maj 1993 har Kommunedata trukket kravet om selvbetalt frokost tilbage. Tilbage står den betydelige arbejdsløshed, der vil følge af kravets gennemførelse i de øvrige virksomheder. Sidste år blev bl.a. 250 fyret på Datacentralen, og

[Pelle Voigt]

ca. 50 medarbejdere er ved at blive fyret i det fælles driftcenter Dan Computer Management A/S. Det stemmer ikke særlig godt overens med den ny regerings erklærede målsætning om at »knække arbejdsløshedskurven«, hvis man arbejder for at sætte arbejdstiden i vejret i de privatiserede virksomheder.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg er bl.a. fra pressen bekendt med, at en række formænd og direktører for statslige aktieselskaber tid efter anden holder en række uformelle møder for at udveksle erfaringer. Jeg har også forstået, at initiativet til disse sammenkomster er kommet fra bestyrelsesformanden i DONG.

Jeg har svært ved at tro, at der på disse møder kan koordineres fælles initiativer i stil med en forhøjelse af arbejdstiden for de ansatte. De pågældende statslige aktieselskaber er placeret i forskellige brancher, de er hver for sig kendetegnet ved deres særegne konkurrencevilkår, og de statslige aktieselskaber må leve op til konkurrencevilkårene inden for det enkelte selskabs branche, hvilket i sig selv lægger en stærk begrænsning på mulighederne for at gennemføre initiativer på tværs af selskaberne.

For så vidt angår mit eget engagement skal jeg nævne, at jeg ikke er blevet anmodet om at deltage i møder og ikke agter at deltage i møder af nogen art.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for et relativt klart svar, men bede om nogle yderligere oplysninger.

Jeg forstår, at ministeren – og det synes jeg er meget tilfredsstillende – ikke agter at deltage i de sammenkomster, der er tale om her, men jeg vil gerne vide, om Finansministeriet på anden måde er repræsenteret i disse drøftelser.

Jeg vil også gerne vide, om ministeren deler den opfattelse, at det er klogt i disse virksomheder at arbejde for en øget arbejdstid. For måske at klarificere mit sidste spørgsmål lidt vil jeg spørge ministeren, om regeringen og ministeren ikke er af den opfattelse, at det ikke vil have nogen positiv effekt på bestræbelserne for at knække arbejdsløshedskurven, hvis man i disse virksomheder efterstræber en betydelig forhøjelse af arbejdstiden.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg er ikke bekendt med, at repræsentanter for Finansministeriet har deltaget i sådan nogle møder. Jeg kan ikke svare på det.

Med hensyn til den anden del af spørgsmålet mener jeg i virkeligheden, at der er så mange underdagsordener i det spørgsmål, at man ikke kan svare fuldstændig generelt på det. Det vil jeg derfor afstå fra.

Pelle Voigt (SF):

Må jeg forstå finansministerens sidste svar på den måde, at regeringen egentlig ikke har nogen holdning til dette spørgsmål, ej heller når det gælder de virksomheder, hvor staten sidder inde med en aktiemajoritet? Altså spørgsmålet, om regeringens forsøg på at knække arbejdsløshedskurven kan forenes med bestræbelser på at forøge arbejdstiden i disse virksomheder.

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg har ikke nogen form for detailkendskab til de overvejelser, der har været om tilrettelæggelse af arbejdstiden i disse virksomheder. Derfor vil jeg ikke gå ind og kommentere på det.

Ideen med at lave statslige aktieselskaber er jo faktisk, at de skal operere på konkurrencevilkår, og det er de pågældende virksomheders ledelse, der skal forhandle overenskomster med de ansatte i de virksomheder ud fra den overordnede virksomhedsmålsætning, der er. Allerede af den grund synes jeg måske, det er uhensigtsmæssigt, at jeg i Folketinget skal besvare et spørgsmål om min private holdning til disse problemer.

Pelle Voigt (SF):

Når vi stiller spørgsmål til ministre i Folketingets spørgetid, er det jo ikke, for at ministre skal give udtryk for voldsomt private holdninger; det skal i givet fald fremgå temmelig klart af spørgsmålets formulering.

Det, som jeg er lidt interesseret i – og det har jeg tilsyneladende lidt svært ved at få svar på – er, hvad regeringens politik er på dette område; men det får jeg nok ikke noget svar på i dag.

Derimod vil jeg gerne spørge ministeren, som oplyste, at han ikke er bekendt med, om repræsentanter for Finansministeriet har delta-

[Pelle Voigt]

get i disse drøftelser, om ministeren vil undersøge, om det tidligere har været tilfældet, og om sådan deltagelse er holdt op, efter at den nye regering er trådt til.

Finansministeren (Lykketoft):

Min almindelige nysgerrighed tilsiger mig at undersøge svaret på det sidste spørgsmål, der blev stillet.

Om det første vil jeg bare føje til, at vi jo har et overenskomstdækket, velorganiseret arbejdsmarked, og i forhold til de omtalte virksomheder er alle de spørgsmål, hr. Pelle Voigt har prøvet at rejse, overenskomstmæssige spørgsmål, som bør afhandles mellem arbejdsgiver, den daglige driftsledelse i virksomheden, og de ansattes organisationer.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Behnke, Kim (FP): spm. nr. S 846, 847, 905, 926, 935 og 941-943

Behnke, Tom (FP): spm. nr. S 380, 885 og 911-915

Breckmann (KF): spm. nr. S 887 og 917

Christensen, Erling (S): spm. nr. S 872 og 873

Christensen, Jan Kørpe (FP): spm. nr. S 858, 875 og 889-892

Dahl-Sørensen, Inge (V): spm. nr. S 430

Gade (SF): spm. nr. S 908

Gammelgaard (KF): spm. nr. S 874

Højland, Niels (FP): spm. nr. S 900

Haarder, Bertel (V): spm. nr. S 910

Jensen, Karen Højte (KF): spm. nr. S 909

Kirkegaard (KF): spm. nr. S 939

Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 866-868, 881 og 882

Kofod, Niels Anker (V): spm. nr. S 899

Møller, Helge Adam (KF): spm. nr. S 886

Møller, Rahbæk (SF): spm. nr. S 415

Pedersen, Inger Stilling (KRF): spm. nr. S 883

Riishøj (SF): spm. nr. S 870

Rønholt (KF): spm. nr. S 388 og 407

Voigt, Pelle (SF): spm. nr. S 879 og 888

Spm. nr. S 846

Til udenrigsministeren (14/5 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil udenrigsministeren oplyse, om regeringen mener, at der rent handelsmæssigt er forskel på ideer, intellektuelt arbejde, udveksling af informationer og lign. og fysisk fremstillede varer?«

Begrundelse

Et af de væsentligste karakteristika ved Den Fælles Europæiske Akt fra 1986 var, at der skulle skabes fri bevægelighed for udveksling af varer mellem EF-landene.

Ministerens forsøg på at indføre idéprotektionisme udtrykt i form af den kraftige kritik af udenlandsk presses »indblanding« i dansk valgkamp samt kritikken af »indblanding« og kommentarer fra flere udenlandske politikere, økonomer, intellektuelle m.v. understreger, at regeringens politik fraviger hensigten om at gennemføre den fri bevægelighed mellem EF-lande nu fuldt ud.

Spørgeren finder det væsentligt, at regeringen oplyser, hvilken sondring der er foretaget mellem ideer, intellektuelt arbejde, udveksling af informationer og lign. og fysisk fremstillede varer i relation til princippet om fri bevægelighed; herunder bedes det oplyst, hvorvidt regeringen mener, at der i overensstemmelse med ministerens implicite ønsker i EF-regi skal fremsættes EF-direktiver, der indeholder formaliserede forbud mod fri udveksling af tanker og ideer, udveksling af informationer og andet intellektuelt arbejde.

Svar (7/6 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg kan bekræfte, at et af de væsentligste karakteristika ved Den Europæiske Fælles Akt var den gradvise oprettelse af det indre marked. Det indre marked indebærer som bekendt et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital.

Spm. nr. S 847

Til udenrigsministeren (14/5 93):

Kim Behnke (FP):

[Kim Behnke]

»Vil udenrigsministeren bekræfte, at regeringen søger at begrænse mulighederne for fri bevægelighed mellem EF-landene som konstitueret i Den Fælles Europæiske Akt fra 1986?«

Begrundelse

Udenrigsministeren er i flere medier citeret for en overordentlig kraftig kritik af udenlandsk presses »indblanding« i dansk valgkamp samt for kritik af »indblanding« og kommentarer fra flere udenlandske politikere, økonomer, intellektuelle m.fl.

En sådan kritik og opfordringer til EF-borgere om at holde sig væk fra den danske EF-valgkamp virker som en direkte bremse på en fri udveksling af ideer EF-landene imellem. Forsøg på at hindre EF-borgere i at deltage i den danske valgkamp er idéprotektionisme og er i direkte konflikt med intentionerne om et EF uden barrierer for bevægelighed.

Svar (7/6 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Nej, regeringen søger ikke at begrænse mulighederne for fri bevægelighed mellem EF-landene som fastlagt i Den Europæiske Fælles Akt.

Spm. nr. S 905

Til *ministeren for kommunikation og turisme* (1/6 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af ministerens svar på spørgsmål nr. S 677 oplyse, hvilket svar den danske regering har givet EF-Kommissionen?«

Begrundelse

I ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 677 oplyser ministeren, at den danske regering fik 30 dage til at svare EF-Kommissionen på dennes henvendelse af 24. marts 1993 i sagen om Tele Danmark A/S.

Da de 30 dage nu så alt rigeligt er gået, bedes ministeren oplyse, hvad den danske regering har svaret EF-Kommissionen.

Svar (7/6 93):

Ministeren for kommunikation og turisme (Ar-

ne Melchior):

Det kan oplyses, at den danske stat ved brev af 11. maj 1993 har besvaret EF-Kommissionens brev af 24. marts 1993 vedrørende Tele Danmark A/S, jf. vedlagte kopi (uden bilag). (Ikke optrykt her). En enkelt oplysning i svaret, som går videre end det, der er offentliggjort i Tele Danmarks årsberetning, er dog dækket over. For god ordens skyld skal det bemærkes, at de to sidste afsnit i svaret stammer fra den interne ekspedition mellem de involverede danske myndigheder, og at disse afsnit kun ved en fejltagelse er medtaget i brevet til Kommissionen. Udenrigsministeriet er herfra anmodet om at gøre Kommissionen opmærksom på dette.

Til orientering vedlægges tillige kopi af EF-Kommissionens brev af 24. marts 1993 vedrørende Tele Danmark A/S. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 926

Til *sundhedsministeren* (3/6 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren, at det er rimeligt med 22 måneders ventetid for at få foretaget en operation for grå stær?«

Begrundelse

En borger i Grenå har oplevet følgende forløb for en operation for grå stær på ét øje: 3 måneders ventetid for at komme til hos den lokale øjenlæge, 8 måneders ventetid for at komme til undersøgelse på Århus Kommunehospital, nye 3 måneders ventetid ved lokal øjenlæge og nye 8 måneders ventetid for at blive opereret på Århus Kommunehospital.

I alt 22 måneders ventetid for at få foretaget en simpel operation for grå stær på ét øje. Nu skal personen have foretaget operation på det andet øje og spørger, om han virkelig skal gennemgå nye 22 måneder.

Ministerens besvarelse på spørgsmålet oplyser, i hvilket omfang manden kan blive visiteret til behandling på privat klinik, og betalingsforholdene i den situation.

Svar (9/6 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Århus Amt har oplyst, at man ikke er bekendt med det konkrete tilfælde, der ifølge be-

[Sundhedsministeren]

grundelsen har foranlediget spørgsmålet, og jeg kan derfor ikke kommentere denne sag. Generelt er det imidlertid efter min opfattelse ikke acceptabelt og heldigvis heller ikke almindeligt med en ventetid på 22 måneder til en operation for grå stær. I Århus Amt vil et forløb normalt bestå af 2-3 måneders ventetid til praktiserende øjenlæge og derefter ca. 8 måneders ventetid inden operationen på Århus Kommunehospital.

Den gennemsnitlige ventetid på sygehuse til grå stæroperation er på landsplan ca. 6 måneder. Heller ikke en ventetid på 6 måneder er efter min mening rimelig. Jeg har derfor sammen med amterne og Københavns og Frederiksberg Kommuner iværksat et arbejde, der sigter mod at nedbringe ventetiden til operation i sygehusvæsenet. Der er enighed mellem parterne om, at den maksimale ventetid bør nedbringes til 3 måneder inden udgangen af 1995. Jeg har derfor tillid til, at problemerne med lange ventetider i sygehusvæsenet vil blive fjernet eller reduceret meget betydeligt inden for de nærmeste år. Århus Amt har i øvrigt oplyst, at ventetiden til operation for grå stær på Århus Kommunehospital forventes reduceret væsentligt i løbet af 1993 og 1994.

Jeg kan endelig oplyse, at det offentlige ikke dækker udgifter til operation for grå stær på private klinikker eller hos speciallæger uden for sygesikringen.

Spm. nr. S 935

Til *finansministeren* (3/6 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor stor en gældsforpligtelse hver dansk skatteyder hænger på, når statens samlede gæld opgøres ved udgangen af 1993?«

Begrundelse

Det er i regeringens udspil »Ny kurs mod bedre tider« anført, at statens gæld vil stige »midlertidigt« i 1993.

På den baggrund ønsker spørgeren, at ministeren opgør gælden ud fra, hvor meget den udgør pr. skatteyder.

Statens gæld er jo udtryk for ikkeopkrævede skatter, hvorfor det må være relevant at få oplyst, hvor meget hver enkelt skatteyder skylder.

Svar (8/6 93):

Finansministeren (Lykketoft):

Med et anslået underskud på statsbudgettet på 55 mia. kr. i 1993 kan statens finansielle gæld forventes at udgøre ca. 502,4 mia. kr. ved udgangen af 1993. Antallet af skatteydere udgør ca. 4,5 mio. Opgjort pr. skatteyder svarer den finansielle statsgæld derfor til ca. 112.000 kr. eller ca. 97.000 kr. pr. indbygger.

En større del af skatteyderne har dog et modsvarende tilgodehavende i form af statsobligationer, og den indenlandske statsgæld er derfor i høj grad udtryk for omfordeling mellem danskere.

Det bør tillige understreges, at der ikke er en snæver sammenhæng mellem en nedbringelse af statsgælden og antallet af skatteydere. Skattegrundlaget i Danmark udgøres af værdien af den samlede produktion i landet, og af samme årsag opgøres gældsbyrden typisk som en andel af bruttonationalproduktet.

I de senere år er den statslige finansielle gæld imidlertid steget til ca. 57 pct. af BNP som en konsekvens af lavkonjunkturen og den stigende arbejdsløshed. Det er derfor et væsentligt element i regeringens politik at skabe rammerne for et økonomisk opsving, der vil muliggøre en samtidig nedbringelse af ledigheden og en styrkelse af de offentlige finanser.

Spm. nr. S 941

Til *socialministeren* (4/6 93) af:

Kim Behnke (FP):

»I hvilket omfang har ministeren rettet henvendelse til Arbejdsskadestyrelsen for at få ansvaret placeret og eventuelt rejst sag mod den/de medarbejdere, som i flere tilfælde har fejlskpederet fortrolige oplysninger?«

Begrundelse

I flere tilfælde har Arbejdsskadestyrelsen i sin sagsbehandling fejlskpederet fortrolige oplysninger om klienter. Der henvises f.eks. til omtale i dagbladet B.T. den 1. marts 1993.

I de konkrete sager har medarbejdere i Arbejdsskadestyrelsen forbrudt sig mod § 152 i straffeloven, der klart siger: »Røber nogen, som virker i offentlig tjeneste eller hverv, hvad han i tjenestens eller hvervets medfør har erfaret som hemmelighed, eller hvad der ved lov

[Kim Behnke]

eller anden gyldig bestemmelse er beregnet som sådan, eller udnytter han uberettiget sådan kundskab, straffes han med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel i indtil 1 år . . .«.

En af fejlekspeditionerne er ligeledes blevet påtalt af Folketingets Ombudsmand i brev af 24. maj 1991, j.nr. 1991-570-039.

Spørgeren ønsker derfor oplyst, hvilke initiativer ministeren har taget som følge af de eksempler, der findes på fejlekspeditioner.

Svar (10/6 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, er det forekommet, at Arbejdsskadestyrelsen i forbindelse med indhentelse af speciallægeerklæring har videregivet personlige oplysninger, som er uden betydning for speciallægens vurdering.

Dette har styrelsen beklaget.

Folketingets Ombudsmand har i den konkrete klagesag, der omtales i begrundelsen, tilsluttet sig denne beklagelse. Ombudsmanden har meddelt styrelsen dette samt tilkendegivet, at klagen ikke giver Ombudsmanden anledning til at foretage videre.

Arbejdsskadestyrelsen har oplyst, at det er indskærpet over for medarbejderne, at personlige oplysninger, som er uden betydning for lægevurderingen, ikke må medsendes til speciallægen.

På denne baggrund har jeg ikke fundet anledning til at foretage videre i sagen.

Spm. nr. S 942

Til *socialministeren* (4/6 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvorledes har ministeren og Arbejdsskadestyrelsen efterkommet Folketingets Ombudsmands påtale af, at Arbejdsskadestyrelsen ikke giver bekræftende kvittering for modtagelse af gebyrer på 3.400 kr. for behandling af klagesager?«

Begrundelse

I brev af 24. maj 1991, j.nr. 1991-570-039, gav Folketingets Ombudsmand pålæg om, at der ved modtagelse af gebyrer for klagesager i Arbejdsskadestyrelsen skal tilbagesendes kvittering.

Spørgeren ønsker oplyst, hvordan dette påbud blev opfyldt, og i hvilket omfang der i dag udstedes kvitteringer for modtagne gebyrer i alle under ministeren henhørende institutioner.

Svar (10/6 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Arbejdsskadestyrelsen har oplyst, at styrelsen allerede under behandlingen af den konkrete klage hos Folketingets Ombudsmand ændrede sin praksis, således at styrelsen fremover sender kvitteringer for modtagelsen af gebyret for at afgive vejledende udtalelse i sager om personskade uden for arbejdsskadeforsikringsloven.

Ombudsmanden fandt på dette grundlag ikke anledning til at foretage videre i anledning af klagen over manglende kvittering.

Kvitteringen sendes, så snart gebyret er modtaget. Dette gælder, hvad enten forespørgeren er privatperson, advokat, Ankenævnet for Forsikring eller Nævnet for Voldsofre.

Hvis forespørgeren er et forsikringselskab, sendes der ikke kvittering, idet forsikringselskaberne, der normalt sender gebyret over giro, ikke ønsker en sådan kvittering.

Med hensyn til de andre under Socialministeriet hørende institutioner kan jeg oplyse, at der ikke bliver anvendt gebyrer i forbindelse med ekspeditioner eller myndighedshandling.

Spm. nr. S 943

Til *socialministeren* (4/6 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Finder ministeren ikke, at der kan opstå interessekonflikter, når Arbejdsskadestyrelsen både skal afgøre forsikringselskabers skadeserstatning og samtidig er finansieret af samme selskaber?«

Begrundelse

En del af Arbejdsskadestyrelsens virksomhed er at afgøre mén og invaliditetsgrader i forsikringsager. Derved bliver det ofte Arbejdsskadestyrelsen, som afgør, hvilke erstatninger forsikringselskaberne skal udbetale. Arbejdsskadestyrelsen bliver delvis finansieret af forsikringselskaberne.

[Kim Behnke]

Spørgeren ønsker ministerens vurdering af, om der ikke kan opstå interessekonflikter i Arbejdsskadestyrelsens virke.

Svar (10/6 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Arbejdsskadestyrelsen træffer afgørelse i spørgsmål efter arbejdsskadeforsikringsloven. Efter anmodning kan styrelsen herudover afgive udtalelser om spørgsmål om personskade, der ikke er omfattet af arbejdsskadeforsikringsloven.

For at undgå at der opstår interessekonflikter mellem Arbejdsskadestyrelsen og forsikringsselskaberne, er det fastsat i arbejdsskadeforsikringslovens § 65, at styrelsens tjenestemænd og dermed ligestillede, herunder styrelsens lægekonsulenter, ikke må være ansat i eller tage del i ledelsen af et forsikringsselskab, som har koncession til at drive arbejdsskadeforsikringsvirksomhed. Der er således gennem lovgivningen taget højde for eventuelle interessekonflikter.

Endvidere kan skadelidte på arbejdsskadeforsikringsområdet indklage styrelsens afgørelser for Den Sociale Ankestyrelse. Hvad angår de udtalelser, som styrelsen afgiver om personskade uden for arbejdsskadeforsikringsområdet, er disse udtalelser alene vejledende, idet den endelige afgørelse træffes af domstolene.

Spm. nr. S 380

Til *justitsministeren (4/2 93)* af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 293 oplyse, om ministeren vil foranledige, at transport af varetægtsfanger og andre frihedsberøvede udføres af et eller flere private firmaer, eventuelt efter en licitation?«

Begrundelse

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 293 argumenterer ministeren – for at det skal være politiet, der skal udføre transporten – med, at Kriminalforsorgen ikke har tilstrækkelige ressourcer og ikke har den fleksibilitet, som politiet har.

Ministeren oplyser videre, at det vil være meget dyrt at lade opgaven overgå til Kriminalforsorgen, idet der så skal ansættes 45-50 årsværk og indkøbes et betydeligt antal transportvogne, samt at transportpersonalet vil få meget spildtid.

På den baggrund kunne det være en idé at lade et privat firma stå for transporten, eventuelt efter taxameter, således at det offentlige kun betaler for faktisk forbrug.

På den måde vil politiet blive aflastet og dermed kunne koncentrere sig om egentligt politiarbejde, og Kriminalforsorgen vil ikke blive belastet.

Svar (22/2 93):

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Ved besvarelsen af spørgsmål nr. S 293 har Justitsministeriet bl.a. anført, at opgaver med transport af indsatte, som opholder sig i arresthuse, mest hensigtsmæssigt udføres af politiets personale. Dette har bl.a. sammenhæng med, at opgaverne er meget uensartede og stiller krav om et meget fleksibelt personaleberedskab.

Justitsministeriet har i anledning af det nu stillede spørgsmål indhentet en udtalelse fra rigspolitiet.

Rigspolitiet har bl.a. anført, at der ved vurderingen af, om opgaven kunne overlades til private, må indgå spørgsmålet om sikkerhed, herunder behovet for eventuel magtanvendelse. Rigspolitiet finder, at opgaverne nødvendigvis skal udføres af personale, der har den fornødne uddannelse, erfaring og regelindsigt i relation til frihedsberøvede personer. Dette krav opfyldes selvsagt af politiets personale.

Rigspolitiet har endvidere anført, at det ud fra en samlet vurdering må anses for uforsvarligt at lade opgaverne med transport af indsatte udføres af private.

Justitsministeriet kan tilslutte sig rigspolitiets synspunkter.

Spm. nr. S 885

Til *justitsministeren (27/5 93)* af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren undersøge, hvilke tiltag der er taget på narkotikaområdet i Liverpool?«

[Tom Behnke]

Begrundelse

I forbindelse med en tv-udsendelse for nylig blev det oplyst, at der i Liverpool, England, er indført en ordning, der har fjernet narkotika fra gadeplan og dermed fjernet en række problemer med narkobagmænd og pushere, men også fjernet meget af den kriminalitet, der følger i kølvandet på narkomanerne.

Da spørgeren i forbindelse med kommende lovgivningsinitiativer er interesseret i de erfaringer, der er gjort andre steder, bedes ministeren undersøge, hvad det er, man har gjort i Liverpool, og i den forbindelse eventuelt kommentere disse tiltag.

*Svar (9/6 93):***Justitsministeren (Erling Olsen):**

I anledning af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen.

Rigspolitichefen har oplyst, at der siden 1986 af politiet i Liverpool i samarbejde med de lokale social- og sundhedsmyndigheder har været iværksat et særligt projekt, der kaldes »Responsible Demand Enforcement«.

Projektet, der, som det fremgår af dets betegnelse, retter sig mod efterspørgslen efter narkotika hos de enkelte misbrugere, er koncentreret om injektionsmisbruget af heroin. Projektets to hovedformål er – efter Rigspolitiets oplysninger – at skabe en øget og tillidsfuld kontakt mellem misbrugere og det lokale behandlings- og afvænningsssystem for derigennem at få flere narkomaner i behandling og at mindske risikoen for spredning af HIV-smitte mellem narkomanerne.

Til opnåelse af de ovennævnte mål er der i Liverpool-området oprettet en række kontaktcentre, som ud over at kunne indsluse narkomaner i behandlingssystemet også udleverer injektionssprøjter og kanyler. Politiet har – efter indgået aftale herom – minimeret omfanget af politiaktiviteter i og omkring kontaktcentre, ligesom der ved enhver anholdelse i kriminelle sager udleveres oplysningsmateriale om kontaktcentre.

Efter de oplysninger, som Rigspoliet umiddelbart i anledning af det stillede spørgsmål har kunnet tilvejebringe, fremgår det, at man fra engelsk side mener at kunne konstatere en øget mellevealder og lav HIV-smitte-ratio

blandt narkomanerne i Liverpool-området som følge af initiativet.

Der er ikke i det af Rigspoliet indhentede materiale indeholdt oplysninger om eventuelle kriminalitetsbekæmpende effekter af initiativet.

Spm. nr. S 911Til *justitsministeren (2/6 93)* af:**Tom Behnke (FP):**

»Finder ministeren på baggrund af besvarelsen af spørgsmål 260, Retsudvalget – alm. del, anledning til at tage yderligere skridt i retning af en lovliggørelse af Christiania?«

Begrundelse

Af besvarelsen fremgår det med al ønskelig tydelighed, at det ikke kun er et marked for handel med hash, men at der også handles langt stærkere stoffer, ligesom det nærmest fremstår som en hælercentral.

Af svaret kan det tydeligt læses, at der er omfattende kriminelle handlinger på Christiania, og at det ikke kun som hævdet af christianitterne er hash, der omsættes.

Det er ikke rimeligt, at alle andre borgere skal underkaste sig landets love, når visse elementer på visse steder i Danmark kan te sig, som de har lyst til.

Den aftale, som regeringen har indgået med Christiania, er åbenlyst ikke tilstrækkelig til at dæmme op for den omfattende kriminalitet.

*Svar (9/6 93):***Justitsministeren (Erling Olsen):**

Efter retsplejelovens ordning er det Politidirektøren i København, som forestår den politimæssige indsats i og omkring Christiania med henblik på at opretholde sikkerhed, fred og orden, at påse overholdelsen af love og vedtægter samt at foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser og til efterforskning og forfølgning af sådanne. Denne indsats er i den senere tid blevet intensiveret blandt andet ved øget patruljering i området.

De forhold, der er omtalt i besvarelsen af spørgsmål 260, giver ikke anledning til fra Justitsministeriets side at iværksætte yderligere særlige initiativer.

Spm. nr. S 912

Til *forsvarsministeren* (2/6 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke nettoudgifter Forsvarsministeriet har haft på Christiania de sidste 20 år, og hvorledes dette beløb søges tilbagebetalt?«

Begrundelse

Ministerens svar på Retsudvalgets spørgsmål nr. 301, alm. del, er intet værd i den udformning, det er afleveret i. Ministeren kunne lige så godt have undladt at svare.

Det svar, ministeren gav, efterlader det indtryk, at man budgetterer efter, hvad man forventer at få i indtægter.

Det er ikke en rimelig forvaltning af det offentliges penge. Der må klart tages udgangspunkt i de faktiske og/eller forventede udgifter, og på den baggrund må man fastsætte størrelsen af Christianias bidrag.

Svar (10/6 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

I perioden fra 1974, hvor der blev oprettet en selvstændig konto på finansloven »Bådsmandsstrædes kaserne og tilstødende militære arealer«, og frem til 1992 har Forsvarsministeriets nettoudgifter vedrørende denne konto udgjort ca. 48,0 mio. kr. Dette beløb omfatter nettoudgifter vedrørende Christiania, herunder sociale tilskud, løn og øvrig drift af Fæstnings- og Natursekretariatet samt af Styringsrådet og forpligtelser som følge af Forsvarsministeriets grundejeransvar, herunder udgifter til de arealer, der ligger uden for Christiania, men inden for lokalplanen for området (Carls og Frederiks Bastioner). Det er ikke hensigten at søge dette beløb tilbagebetalt.

Som oplyst i mit svar af 19. maj 1993 på spørgsmål 300 og 301 fra Retsudvalget (Alm. del – bilag 591) er der for 1993 indgået den aftale, at Christiania skal betale for sit fulde forbrug og dermed dække Forsvarsministeriets direkte driftsudgifter vedrørende Christiania. Finanslovsforslaget for 1994 vil derfor tage udgangspunkt i Christianias faktiske forpligtelser over for Forsvarsministeriet.

Som det fremgår af finansloven for blandt andet 1992, har det været intentionen, at Chri-

stiania til stadighed skulle betale en større del af statens udgifter til området. Det bemærkes i den forbindelse, at indbetalingerne gennem en årrække har været stigende.

Spm. nr. S 913

Til *forsvarsministeren* (2/6 93) af:

Tom Behnke (FP):

»På tillægsbevillingsloven for 1992 er opført reviderede udgifter på 9,165 mio. kr., og ministeren bedes oplyse, hvor meget der hidrører direkte fra Christiania, jf. ministerens sondringer i svaret på spørgsmål 301, Retsudvalget – alm. del.«

Begrundelse

Der henvises til begrundelse for spørgsmål nr. S 912.

Svar (10/6 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Af de reviderede udgifter på tillægsbevillingsloven for 1992 på 9,165 mio. kr. udgør de direkte driftsudgifter for Christiania 3,9 mio. kr. Hertil kommer 1,9 mio. kr. som tilskud til sociale formål på Christiania. Af det resterende beløb på knap 3,4 mio. kr. vedrører 1,7 mio. kr. løn til Fæstnings- og Natursekretariatet og Styringsrådet. Ca. 0,8 mio. kr. vedrører hovedsagelig udgifter til de arealer, der ligger uden for Christiania, men inden for lokalplanen for området (Carls og Frederiks Bastioner). Endelig udgør refusionsberettiget købsmoms 0,85 mio. kr.

Spm. nr. S 914

Til *forsvarsministeren* (2/6 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvorledes skal udgifterne til såkaldt lovliggørelsesarbejde, konto 12.39.19.20.11. akkumulerede kr. 11,5 mio. i 1992, tilbagebetales?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 912.

Svar (10/6 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

[Forsvarsministeren]

De akkumulerede midler er uforbrugte midler, der hovedsagelig stammer fra konto 12.39.19.20.52. Udgifter til bygningsforanstaltninger og sociale aktiviteter m.v. (Tilskud til personer), der anvendes til tilskud til opsøgende socialt arbejde samt iværksættelse af uddannelses- og beskæftigelsesprojekter, især til vedligeholdelse af statens bevaringsværdige ejendomme samt til pleje af arealet.

Der er endnu ikke blevet trukket på opspæringskonto 12.39.19.20.11.

Spm. nr. S 915

Til forsvarsministeren (2/6 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvad er det faktiske forbrug af vand, el osv. fra hele Christianiaområdet i 1992, og hvilke forventninger er der til forbruget i 1993? Beløbet ønskes oplyst inkl. moms og andre offentlige afgifter.«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 912.

Svar (10/6 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

De samlede direkte driftsudgifter for Christiania udgjorde i 1992 4,6 mio. kr. inkl. moms. Beløbet er hovedsagelig anvendt til følgende poster: Elforbrug 1,5 mio. kr., ejendomsskat 0,5 mio. kr., renovation 0,5 mio. kr., vandafgift 1,9 mio. kr. og brandbidrag 0,1 mio. kr. I 1993 forventes forbruget at blive på ca. 4,0 mio. kr. inkl. moms. Udgiftsfaldet i forhold til 1992 skyldes især en kraftig reduktion i vandforbruget.

Spm. nr. S 887

Til trafikministeren (27/5 93) af:

Breckmann (KF):

»Med henvisning til møder og aftale mellem landsstyret og regeringen om udbygning af terminalen i Vågar Lufthavn vil jeg hermed spørge, hvornår regeringen og Luftfartsdirektoratet har til hensigt at påbegynde og fuldføre nævnte udvidelse.«

Begrundelse

Under den forhenværende borgerlige regering, hvor henholdsvis Folkeflokket og De Konservative havde ansvar for trafik og kommunikation på Færøerne og i Danmark, indgik landsstyret og regeringen en foreløbig aftale om at udvide terminalen i Vågar Lufthavn til også at omfatte nye forretningslokaler til bl.a. færøsk fremstillede og andre varer, der kan købes toldfrit af gennemrejsende flypassagerer.

Sidste møde i denne forbindelse var den 5. maj 1992, da luftfartsdirektøren besøgte Færøerne og holdt møde med landsstyret.

Ikke blot selve udvidelsen af terminalen, men også den ekstra indtjening fra udenlandske turister vil gavne den færøske økonomi. Det store omsætningsløft, der skete med forøgelsen af forretninger i Kastrup Lufthavn forleden, er et godt bevis på en lufthavns opsving som resultat af forøgede shoppingtilbud. Udbygningen på Vågar vil skabe arbejdspladser, vil være en udfordring for færøske virksomheder og vil give tiltrængt valutaindtjening for Færøerne.

Ud fra ovennævnte synspunkter haster en snarlig påbegyndelse af Vågar-terminalens udvidelse. Jeg henstiller derfor til trafikministeren om en snarlig igangsættelse af dette planlagte og aftalte arbejde, der er anslået til at repræsentere en investering og derved en tiltrængt indsprøjtning i den færøske økonomi på op til 6-7 mio. kr.

Svar (10/6 93):

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Statens Luftfartsvæsen har over for ministeriet oplyst, at ved det i spørgsmålet nævnte møde, som fandt sted den 5. maj 1992 mellem direktøren for Statens Luftfartsvæsen og repræsentanter for Færøernes landsstyre, blev det gjort klart, at luftfartsvæsenet er parat til at udvide terminalen på grundlag af et fra færøsk side nærmere specificeret behov samt til at drøfte formen for et toldfrit salg med landsstyret, herunder spørgsmål om, hvem der skal stå for udsalget, vilkår for udlejning af lokaler, fastsættelse af en afgift til luftfartsvæsenet af omsætningen m.v.

Luftfartsvæsenet har imidlertid endnu ikke modtaget nærmere specifikationer fra landsstyret eller oplæg til drøftelser om driften af

[Trafikministeren]

det toldfri salg. Så snart en sådan henvendelse er modtaget og der er opnået enighed om grænsefladerne mellem landsstyret og luftfartsvæsenet, herunder en rimelig økonomisk ordning, kan projekteringen af tilbygningen sættes i gang.

Spm. nr. S 917

Til *indenrigsministeren* (2/6 93) af:

Breckmann (KF):

»Kan ministeren bekræfte, at færinger, der flytter til Danmark for at bo i kortere eller længere tidsrum, har samme rettigheder og pligter som andre danske statsborgere?«

Begrundelse

På grund af Færøernes økonomiske krise tvinges mange færinger i disse dage til at flytte til Danmark for at søge arbejde. Desværre er det i nogle tilfælde forekommet, at disse tilflyttere er blevet nægtet kommunale og sociale serviceydelser på lige fod med deres medborgere i kommunen.

Den danske regering og Færøernes nye landsstyre har netop indgået en aftale om likviditetshjælp til at dække landskassens budgetunderskud for 1993 samt en ny indsprøjtning af kapital til de færøske banker. Dermed har man igen kun forsøgt at behandle symptomerne på Færøernes økonomiske krise. Derimod har man intet gjort for at behandle årsagerne til den færøske økonomis svagheder, der skyldes et alt for højt afgifts- og skattetryk og omkostningsniveau.

Derfor er det indlysende, at Færøernes økonomiske krise kun kan forværres fremefter, og at strømmen af økonomiske flygtninge fra Færøerne til Danmark forøges.

På denne baggrund er det derfor vigtigt, at ministeren slår fast, at færøske tilflyttere i deres nye danske bopælskommuner har samme rettigheder og pligter som deres medborgere i rigsfællesskabet.

Svar (10/6 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

I anledning af spørgsmålet kan jeg oplyse, at der som udgangspunkt ikke er forskel på den retsstilling, der tilkommer færinger med bopæl i Danmark og andre danske statsborgere.

Inden for de enkelte ministerområder kan der dog i lovgivningen være fastsat bestemmelser, der i større eller mindre udstrækning fraviger dette udgangspunkt.

Hvad Indenrigsministeriets område angår, kan jeg oplyse følgende:

På valgområdet har færinger ved flytning til og tilmelding til et folkeregister i Danmark samme rettigheder som andre danske statsborgere, der bor i landet. Visse tidsfrister i den kommunale valglov og folketingsvalgloven indebærer dog, at en færings flytning til Danmark umiddelbart inden et valg kan betyde, at den pågældende ikke kan deltage i det pågældende valg i Danmark.

På værnepligtsområdet er det som udgangspunkt alle mænd med dansk statsborgerskab, der er undergivet værnepligt, men dog kun når disse opholder sig i Danmark. Imidlertid er færøske mænd (og grønlandske mænd), der opholder sig midlertidigt i Danmark, undtaget fra værnepligt og session. Det bemærkes, at færøske mænd (og grønlandske mænd) uanset foranstående har ret til, hvis de ønsker det, at aftjene værnepligt under deres ophold i Danmark.

Spm. nr. S 872

Til *finansministeren* (25/5 93) af:

Erling Christensen (S):

»Har Hypotekbanken lov til at føre et pant fra fast ejendom over på en person, forinden tabet er konstateret i en fogedret eller ved en tvangsauktion?«

Begrundelse

Der henvises til artikler i Landbrugsmagasinet fra den 20. maj 1993, siderne 1, 3 og 4.

Svar (10/6 93)

Finansministeren (Lykketoft):

Hypotekbankens hjemmel til at aflyse pantsikkerhed med opretholdelse af personlig fordring findes i finanslovens tekstanmærkning nr. 50 ad 07.12.13.10:

»For så vidt det på fyldestgørende måde er oplyst over for Finansministeriet, at der ikke ved tvangsrealisation af en pant kan ventes opnået dækning for statskassens eller jordfondens fordring, kan Finansministeriet i påkom-

[Finansministeren]

mende tilfælde, når de foreliggende omstændigheder i øvrigt måtte tale herfor, mod regnskabsmæssig forklaring træffe en ordning om gældsforholdets afgørelse uden tvangsauktion.«

Med hjemmel heri kan Hypotekbanken opgive pantsikkerheden i den pågældende faste ejendom, men opretholde den i forvejen eksisterende personlige fordring.

Spm. nr. S 873

Til *finansministeren* (25/5 93) af:

Erling Christensen (S):

»Hvordan kan køber godkendes, når der er foretaget udlæg i købers nuværende ejendom?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 872.

Svar (10/6 93):

Finansministeren (Lykketoft):

I tilfælde, hvor Hypotekbanken anmodes om på grund af manglende pantsikkerhed at aflyse pantsikkerheden uden auktion, tages der sædvanligvis ikke hensyn til, hvem køber er, idet køber ikke indtræder i noget gældsforhold med staten. Købers økonomiske situation vurderes ikke særskilt, medmindre køber i forbindelse med handelen indtræder i et nyt gældsforhold til statskassen.

I tilfælde, hvor ejendommen handles til nærtstående familiemedlemmer, vurderes købers situation dog, forinden afgørelse træffes.

Spm. nr. S 858

Til *miljøministeren* (17/5 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om Miljøklagenævnets status som uvildigt og uafhængigt er blevet ændret?«

Begrundelse

FOV Nyhedsbrev bringer i en artikel den 13. maj 1993 en udtalelse fra kontorchef Susan Nissen, Forsvarsministeriet. Hun fastslår her, at man vil begynde udvidelsen af Odense Ka-

serne og bygningen af den nye skydebane, når sagen har været gennem de forskellige klagemuligheder.

»Det betyder reelt, at vi venter på, at de utilfredse beboere har fået talt deres sag i Miljøklagenævnet.« Den formulering giver grund til at frygte, at der er tale om en proformabehandling i Miljøklagenævnet.

Svar (7/6 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg kan oplyse, at der ikke er ændret ved Miljøklagenævnets status som uvildigt og uafhængigt, idet miljøbeskyttelseslovens § 102, stk. 2, lyder: »Nævnet er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.«

Spm. nr. S 875

Til *undervisningsministeren* (26/5 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren i forlængelse af spørgsmål nr. S 522 redegøre for, hvorfor studerende ved Aalborg Universitetscenter med afsluttet eksamen sommeren 1992 endnu ikke har modtaget tilbagebetaling af depositum i slutningen af maj måned, samt redegøre for, hvilke initiativer ministeren vil iværksætte på baggrund af den nævnte sag?«

Begrundelse

I ministerens svar på spørgsmål nr. S 522 vedrørende langsommelig tilbagebetaling af depositum ved de videregående uddannelser fremgår, at depositumadministrationens praksis i øvrigt er den, at penge anvises fra dag til dag via manuelle postanvisninger, hvis folk er kommet i klemme på grund af en indberetningsfejl el.lign.

Spørgeren er bekendt med, at flere studerende ved Aalborg Universitetscenter har klaget over manglende tilbagebetaling såvel i december 1992 som i januar og februar måned 1993. De studerende har endnu ikke modtaget tilbagebetaling, hvorfor svaret på spørgsmålet bedes belyse, om den yderst langsommelige procedure skyldes depositumadministrationen eller den lokale administration på AUC.

Svar (3/6 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg har igen undersøgt sagen om tilbagebetaling af depositum for studerende med afsluttet eksamen sommeren 1992 på Aalborg Universitetscenter.

Depositumadministrationen og Aalborg Universitetscenter har oplyst, at alle har fået tilbagebetalt deres depositum.

Jeg finder derfor stadig ikke anledning til at kritisere depositumadministrationen eller den lokale administration på Aalborg Universitetscenter.

Jeg henviser i øvrigt til mit svar på spørgsmål nr. S 522, hvoraf det fremgår, hvilken procedure der anvendes ved tilbagebetalingen.

Spm. nr. S 889

Til forsvarsministeren (28/5 93) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren specificere samtlige udgifter, der har været forbundet med beslutningen om at flytte Sergentskolen fra Sønderborg til Odense?«

Begrundelse

Af svar af 26. maj 1993 på spørgsmål nr. S 860 fremgår, at der har været anvendt 8,5 mio. kr. til personrelaterede meromkostninger, støjundersøgelser, projekteringer m.v.

Det kunne virke, som om bl.a. udgifterne til ombygning af skydebane i Seden, ombygning af cafeteria på kasernen i Odense, ombygning af kontorer, indkøb af nyt udstyr/materiel, beplantning af øvelsesterræn osv. osv. ikke er medtaget.

Svar (10/6 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

De i mit svar af den 26. maj 1993 på spørgsmål nr. S 860 angivne 8,5 mio. kr. kan specificeres således:

Personelrelaterede meromkostninger ca. 4,1 mio. kr.,
 Støjundersøgelser ca. 0,3 mio. kr.,
 Foranalyser, byggeprogrammering, projektering, ombygning m.v. ca. 3,7 mio. kr.,
 Beplantning af Højstrup
 Øvelsesplads ca. 0,3 mio. kr.,

Anskaffelse af internt tv-udstyr ca. 0,1 mio. kr.

En stigende del af de personrelaterede meromkostninger skyldes, at flytningen af Sergentskolen fra Sønderborg til Odense er blevet udskudt i forhold til det oprindeligt planlagte.

Udgifter til volde på Seden skydebane, ombygning af Odense kasernes cafeteria m.v. ville være blevet afholdt under alle omstændigheder og kan derfor ikke siges at være forbundet med beslutningen om at flytte Sergentskolen fra Sønderborg til Odense.

Spm. nr. S 890

Til forsvarsministeren (28/5 93) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren give en specifikation af de 50 mio. kr., den samlede driftsbesparelse vil blive ved gennemførelsen af garniseringsplanen fra forsvarsforliget af marts 1989?«

Begrundelse

Af svar af 26. maj 1993 på spørgsmål nr. S 859 fremgår, at driftsbesparelsen ved at nedlægge Sønderborg Kaserne vil andrage 6 mio. kr. for personalet og 11 mio. kr. på bygningsdriften.

Af forsvarsministerens skrivelse af 6. marts 1992 (Forsvarsudvalgets B 15, bilag 17) fremgår, at den samlede besparelse på bygningsdriften vil andrage 14 mio. kr., hvoraf Sønderborg bidrager med 9 mio. kr.

Besparelsen på personeldriften er i samme skrivelse ansat til i alt 38 mio. kr., hvoraf Sønderborg tegner sig for de 20 mio. kr.

Det giver en samlet besparelse på 52 mio. kr. Svaret af 26. maj 1993 kunne antyde, at der kommer til at mangle 12 mio. kr. i det regnestykke, da den samlede besparelse ud fra det kun vil blive 40 mio. kr.

Svar (10/6 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Det vurderes fortsat, at den fulde gennemførelse af garniseringsplanen vil medføre samlede årlige driftsbesparelser på ca. 52 mio. kr.

Den nærmere specifikation af de ca. 52 mio. kr. fremgår af svaret af den 6. marts 1992 på spørgsmål nr. 4 (B 15 – bilag 2) fra Folketingets Forsvarsudvalg.

[Forsvarsministeren]

Beløbene vedrørende de personel- og bygningsmæssige driftsbesparelser for Sønderborg Kaserne, som er nævnt i min besvarelse af den 26. maj 1993 af spørgsmål S 859, er således rettelig henholdsvis ca. 20 og ca. 9 mio. kr.

Der er derfor fortsat ingen ændringer i vurderingen af disse besparelser siden marts 1992.

Spm. nr. S 891

Til *forsvarsministeren* (28/5 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor store bygningsmæssige ændringer der skal til – og prisen på dem – hvis Sergentskolen skal forblive i Sønderborg?«

Begrundelse

Af svaret af 26. maj 1993 på spørgsmål nr. S 859 fremgår, at der ikke er foretaget en nærmere vurdering af, hvad det vil koste at blive i Sønderborg.

Af tidligere ministerielle skrivelser fremgår, at det investeringsmæssigt vil være dyrest at lade Sergentskolen blive, hvor den er.

Svar (10/6 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Der er ikke udarbejdet et egentligt programgrundlag, som normalt danner grundlag for vurdering af investeringsbehovet ved nybyggeri, såfremt den samlede sergentskole skulle forblive i Sønderborg.

Forudsætter man imidlertid en situation, hvor Sergentskolen – med et elevgrundlag svarende til prognosen, der ligger til grund for det revurderede (og reducerede) byggeprogram i Odense – skulle samles på Sønderborg Kaserne og med faciliteter svarende til de i Odense planlagte, skønnes der at være behov for nybyggeri af 44 enmandskvarterer, 2 undervisningslokaler og administrationsfaciliteter samt en vaske-/smørehal. Prisen herfor vurderes, på grundlag af et groft skøn, at være ca. 22 mio. kr. i prisniveau medio 1993.

Opmærksomheden henledes på, at tallene ikke er sammenlignelige med det anførte byggeri på Odense Kaserne, idet programgrundlaget for dette byggeri er langt mere konsolideret end ovennævnte udgiftsskøn.

Spm. nr. S 892

Til *forsvarsministeren* (28/5 93) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvordan skydeuddannelsen er tænkt gennemført, hvis Sergentskolen flyttes til Odense?«

Begrundelse

Af pressemeddelelse af 6. maj 1993 fra Forsvarsministeriet og Miljøministeriet fremgår, at ca. 3 pct. af skydningerne skal foregå i Jylland.

Svar (10/6 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Der vil blive gennemført skydninger på skydebanerne i Korup/Højbjerg og Seden samt under sædvanlig udrykning til skydeterræn.

Som følge af reduktionen i det antal skud, som vil kunne afgives på skydebanen i Korup/Højbjerg, vil flere skydninger, end det oprindeligt er påregnet, skulle gennemføres i skydeterræn. Dette muliggøres gennem tilpasning af uddannelsen og indebærer, at en større del af hvert holds tid under udrykning til skydeterræn vil blive anvendt til baneskydning.

Spm. nr. S 430

Til *justitsministeren* (12/2 93) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Har ministeren adgang til oplysninger om politiets arrestationer af personer, der er sigtet for våben- og narkotikasmugling?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet under henvisning til svaret på spørgsmål nr. S 334.

Svar (22/2 93):

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Justitsministeriet vil kunne indhente oplysninger fra politiet om konkrete sager af den pågældende karakter, når ministeriet har et sagligt begrundet behov herfor.

Spm. nr. S 908

Til *miljøministeren* (2/6 93) af:

Gade (SF):

»Agter ministeren at stoppe statens salg af den fredede Tadre Mølle ved Hvalsø?«

Begrundelse

For ti år siden solgte den nu 90-årige Marie Hansen den kulturhistorisk enestående Tadre Mølle til staten med det ene formål at sikre møllens fremtid som lokalt og arbejdende museum – åbent for offentligheden. I 1993 figurerer møllen imidlertid på listen over de besiddelser, staten udbyder til salg. Den hensigtserklæring, som staten gav Marie Hansen ved købet – nemlig at den mølle, som hun i 35 år har holdt åben for offentligheden, også efter hendes død skal forblive åben for offentligheden – kan dermed ved et ejerskifte blive omstødt. Møllen kan blive lukket for offentligheden! Spørgeren finder dette meget uheldigt, fordi Tadre Møllens kulturhistorie er enestående i Danmark, og når staten får overdraget sådanne besiddelser, bør giveren/sælgeren kunne stole på, at staten vil leve op til de hensigter, der er forbundet med overdragelsen. I modsat fald risikerer staten/offentligheden i fremtiden at blive forbigået ved overdragelse/ejerskifte af vigtige kulturhistoriske bygninger m.v.

Spørgeren er derudover enig med den forhenværende miljøpolitiske ordfører for Socialdemokratiet, Ole Løvig Simonsen, som den 13. januar 1993 udtalte til Kristeligt Dagblad (KD): »Jeg forstår ganske enkelt ikke, hvordan staten kan købe en fredet ejendom op for en slik og derefter sætte den på salgslisten til det tredobbelte. Det må vi prøve at forhindre.« Og med rigsantikvar Olaf Olsen, Nationalmuseet, som den 16. januar 1993 udtaler til Kristeligt Dagblad: »Et så enestående kulturhistorisk klenodie som Tadre Mølle egner sig ikke til salg til private. Jeg er dybt betænkelig ved en sådan ordning.«

Spørgeren opfordrer på denne baggrund ministeren til at sikre, at Tadre Mølle forbliver i statens eje, samt at sikre, at de hensigtserklæringer, som blev indgået ved salget af møllen til staten, også kan blive efterlevet i fremtiden.

Svar (10/6 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Skov- og Naturstyrelsen har i anledning af spørgsmålet oplyst følgende om status for planerne om salg af Tadre Mølle:

»Tadre Mølle er omfattet af de salgsplaner for Miljøministeriets ejendomme, som blev tiltrådt af Finansudvalget med Akt 338 12/8 92.

På lokalt initiativ har der været nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af Hvalsø Kommune, Roskilde Amt, Roskilde Museum og lokale interessegrupper, som har arbejdet med forskellige modeller for møllens fremtid. Med hensyn til ejerforholdene behandles tre modeller: Ejendommen forbliver statens ejendom, ejendommen erhverves af lokale myndigheder i samarbejde med en eller flere fonde, eller ejendommen erhverves udelukkende af en eller flere fonde.

Arbejdsgruppens rapport er for øjeblikket til behandling i Hvalsø Kommune og Roskilde Amt. Rapporten forventes snarest fremsendt til Skov- og Naturstyrelsen.«

Jeg vil herefter på baggrund af en indstilling fra Skov- og Naturstyrelsen tage stilling til spørgsmålet om salget af Tadre Mølle.

Jeg vil gerne understrege, at jeg er meget opmærksom på de bygningsbevaringsmæssige og fredningsmæssige interesser, herunder adgangsforholdene for offentligheden, der knytter sig til Tadre Mølle, og som der i begrundelsen for spørgsmålet er henvist til.

Den løsning, som jeg til sin tid vil gå ind for, vil respektere disse interesser og hensyn, herunder også hensynene til den tidligere ejer, således at hensigtserklæringerne i forbindelse med købet kan blive efterlevet i fremtiden.

Jeg vil derfor nøje vurdere sagen bl.a. på grundlag af den indstilling, som jeg får fra Skov- og Naturstyrelsen.

Spm. nr. S 874

Til statsministeren (25/5 93) af:

Gammelgaard (KF):

»Hvorledes vil regeringen sikre, at Jylland ikke bliver forfordelt ved placeringen af de nærmest kommende års statslige investeringer?«

Begrundelse

Regeringen vil i de nærmest kommende år fremrykke en række offentlige anlægsinvesteringer. I sin tiltrædelsesredegørelse til Folketinget den 2. februar i år sagde statsministeren således: »Det er regeringens mål, at vi de næste 3-5 år fremrykker investeringer i infrastrukturen i størrelsesordenen 10-15 mia. kr.«

[Gammelgaard]

Med de investeringer, der også skal ske på f.eks. kulturområdet, bliver der tale om betydelige milliardbeløb. I den af regeringen fremlagte plan regnes der med fremrykning af offentlige investeringer på ca. 3 mia. kr. i 1994 først og fremmest på infrastrukturuområdet. Der er imidlertid reelt tale om allerede tidligere besluttede anlægsarbejder, og størrelsesordenen af de fremrykkede offentlige investeringer kan ikke leve op til den af statsministeren udtalte målsætning.

I øvrigt omtales først og fremmest projekter i hovedstadsområdet, herunder vejprojekter i Københavns Amt og omfattende kulturinvesteringer.

Vi står naturligvis fuldt ud bag ved tidligere truffne beslutninger, men ved anvendelsen af de nye store beløb må der sikres en rimelig fordeling mellem hovedstadsområdet og den øvrige del af landet.

Af ønskværdige nye anlægsbevillinger i Jylland kan f.eks. nævnes anlæg af motorveje og andre højt klassificerede veje, elektrificeringen af den jyske længdebane fra Fredericia til Århus og Frederikshavn og en række kulturprojekter.

Det er af afgørende betydning, at regeringen ikke forfordeler det jyske område ved anvendelsen af de meget store nye beløb til anlægsprojekter.

Svar (7/6 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Regeringen ønsker at styrke de offentlige investeringer som et led i en beskæftigelsesfremmende økonomisk politik og for at modernisere landets infrastruktur.

Det er regeringens målsætning, at de statslige investeringer andrager 10 mia. kr. i 1994. Dette vil være ca. 3 mia. kr. mere end det hidtil planlagte investeringsomfang og ca. 1 mia. kr. mere end det høje investeringsniveau for 1993, som blev aftalt i forbindelse med finansloven for 1993. Den øgede satsning vil komme alle dele af landet til gode og supplere allerede igangsatte investeringer som f.eks. elektrificering af strækningen Odense-Padborg og motorvejsinvesteringer.

Regeringen anser det for afgørende, at der sker en samlet prioritering af de statslige investeringer. Det vil ske i forbindelse med den endelige udmøntning af investeringsinitiativerne

i regeringsoplægget »Ny kurs mod bedre tider«, og det vil f.eks. ske i den bebudede langsigtede plan for trafikudbygningen.

Med henblik på at opnå den størst mulige samfundsøkonomiske rentabilitet vil investeringerne blive prioriteret på grundlag af en række kriterier, herunder bl.a. beskæftigelseseffekt, miljøkonsekvenser og geografisk placering. Dette vil sikre, at hverken Jylland eller andre dele af landet bliver forfordelt i forbindelse med fremrykningen af statslige investeringer.

Spm. nr. S 900

Til *justitsministeren* (28/5 93) af:

Niels Højland (FP):

»Hvad er ministerens vurdering af hjemmelen i § 9 i bekendtgørelse nr. 723 af 30. oktober 1991 om kontrol af og afgivelse af oplysninger om fangst af fisk?«

Begrundelse

Spørgeren vil gerne have ministerens vurdering af hjemmelen i den nævnte paragraf. Fremskridtspartiet er stærkt imod det omsiggribende bureaukrati, også i fiskerikontrollen, og den magt, som offentlige myndigheder har og kan udøve over for selv relativt små selvstændige virksomheder, der jo kun arbejder for at få Danmark til at fungere.

I besvarelsen ønskes oplyst, om bestemmelsen giver hjemmel til:

- at »påbyde et firma at lade alle transporter af fisk, krebsdyr og produkter heraf ledsage af dokumentation for oprindelse, dvs. oplysninger om fartøj, lossehavn, lossedato, mængder og arter«,
- at bestemme, at »acceptabel dokumentation er alene kopi af logbogsblade fra de fartøjer, der har last – helt eller delvis – til firmaets virksomhed eller andre modtagere«, og at »dokumentationen skal under transporterne forefindes hos chaufføren«,
- at bestemme, at »laster fra fartøjer, der ikke er logbogspligtige, kan som udgangspunkt ikke medbringes; men førere af ikke-logbogspligtige fartøjer kan frivilligt føre logbog, og firmaet vil i disse tilfælde kunne medbringe laster fra sådanne fartøjer, når kravet om dokumentation iagttages«,

[Niels Højland]

- at bestemme, at »fravigelse af kravet om at medbringe kopier af logbogsblad kan kun ske efter forudgående skriftlig aftale mellem firmaet og fiskeriinspektoratet i den nærmeste by«,
- at bestemme, at »påbudet gælder enhver form for transportmiddel, hvad enten det ejes af firmaet eller kører for firmaet med eller uden betaling«,
- at bestemme, at »påbudet omfatter også transporter af fisk m.m., der transporteres for tredjemand med firmaets biler, uanset om laster skal modtages, sorteres eller på anden måde behandles af firmaet«,
- at bestemme, at »forinden firmaet kan transportere fisk m.m. uden for nærmeste fiskeriinspektorat, skal firmaet fremsende – evt. pr. fax – en liste over, hvilke transportmidler firmaet agter at anvende«, og at »følgende oplysninger skal gives: bilens registreringsnummer, type/mærke/farve, særlige kendetegn – f.eks. påmalede navne«,
- at bestemme, at »påbudet gælder straks, og indtil andet meddeles firmaet skriftligt«,
- at forbyde et firma »at transportere fisk m.m., der er landet i havne inden for et bestemt inspektorat, sammen med fisk m.m. fra laster, der hidrører fra landinger i andre inspektorater«, og
- at indskærpe, at »overtrædelse af dette påbud/forbud medfører øjeblikkelig politianmeldelse med krav om bødestraf og konfiskation af fortjenester«.

Svar (8/6 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Fiskeriministeriet, der har anført følgende:

«§ 9 i bekendtgørelse nr. 723 af 30. oktober 1991 om kontrol af og afgivelse af oplysninger om fangst af fisk har følgende ordlyd:

»§ 9. Fiskerikontrollen kan i øvrigt meddele de påbud og forbud, der er nødvendige for at gennemføre kontrol med overholdelsen af reglerne i eller bestemmelser udstedt i medfør af lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri, lov om regulering af fiskeriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 2. december 1986, lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om

den fælles markedsordning for fiskerivarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 661 af 25. september 1986, og lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 339 af 29. maj 1987.«

Bekendtgørelsen er bl.a. udstedt med hjemmel i § 38, stk. 5, i lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri, som giver fiskeriministeren adgang til at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af bl.a. samme lovs § 38, stk. 4, som lyder:

»Stk. 4. Tilsynsmyndigheden kan herunder foretage undersøgelser, udtage prøver eller lade prøver udtage, foretage kontrolvejning, indhente dokumentation og oplysninger samt meddele påbud i det omfang og på de områder, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse.«

Bekendtgørelsen har bl.a. også hjemmel i § 6 a i lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en fælles markedsordning for fiskerivarer m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 661 af 25. september 1986. § 6 a, stk. 1, er sålydende:

»Ved tilsynet med overholdelsen af forordninger om regulering af fiskeriet samt bestemmelser, der er fastsat til gennemførelse heraf, anvendes kap. VI i lov om saltvandsfiskeri.«

Det betyder, at der er adgang til at anvende påbud og forbud ved tilsynet med overholdelsen af EF's fiskeripolitik, idet saltvandsfiskerilovens § 38 indgår i lovens kapitel 6.

Der er hjemmel til at straffe overtrædelser af påbud og forbud i bl.a. § 42, stk. 1, nr. 3, i lov om saltvandsfiskeri.

Udformningen af et påbud afhænger af de overtrædelsestyper, som fiskerikontrollen har begrundet mistanke om anvendes for at omgå fiskerilovgivningen. Formålet med et påbud er naturligvis at sætte fiskerikontrollen i stand til at udføre dens opgave – at udøve tilsyn – hvorfor udformningen er tæt knyttet til de kontrolproblemer, der optræder i den konkrete sag.

Det er derfor Fiskeriministeriets opfattelse, at de påbud, som spørgeren har henvist til, falder inden for bekendtgørelsens rammer.«

Justitsministeriet kan henholde sig til Fiskeriministeriets udtalelse.

Spm. nr. S 909

Til *sundhedsministeren* (2/6 93) af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for, at EF's kommende lægemiddelagentur placeres i Danmark?«

Begrundelse

Ved at placere lægemiddelagenturet i Danmark vil omfanget og kvaliteten af forsknings- og udviklingsarbejde i Danmark stimuleres, og dette vil kunne medføre flere investeringer fra udenlandske virksomheder. Agenturet vil medføre 200-300 arbejdspladser, og en udvidelse af den internationale medicinindustri repræsentation i Danmark kan føre flere ansættelser med sig. Lægemiddelagenturet vil komme til at arbejde i et veludviklet fagligt miljø præget af høj kompetence, da de danske sundhedsmyndigheder nyder høj international anerkendelse som følge af deres faglige ekspertise, kvalitet og hurtighed i sagsbehandlingen.

Svar (8/6 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Spørgsmålet om placering af nyetablerede europæiske institutioner har ligget stille i længere tid.

Statsministeren vil forud for topmødet i København besøge regeringscheferne i de øvrige EF-lande og vil i denne forbindelse også drøfte spørgsmålet om den geografiske placering af de nye EF-institutioner.

Disse konsultationer tager sigte på at undersøge mulighederne for på mødet i København at opnå en samlet afgørelse om institutionernes placering.

Spm. nr. S 910

Til *undervisningsministeren (2/6 93)* af:

Bertel Haarder (V):

»Hvornår træffer ministeren den afgørelse vedrørende Herlufsholm, som ifølge kammeradvokatens responsum kunne være truffet allerede i februar?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles, dels fordi jeg fik et aldeles indholdsløst svar, da jeg forespurgte for over en måned siden, dels fordi det forlyder, at forstander Bernt Johan Collet med held har få-

et ministeren til at udsætte sagen i flere måneder, samtidig med at han står fast på, at han selv vil være med til at udpege den nye bestyrelsesformand. Det var netop dette krav, kammeradvokaten anså for at være fyringsgrund.

Svar (10/6 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Hendes Majestæt Dronningen har den 4. juni stadfæstet den ny tillægsfundats for Stiftelsen Herlufsholm Skole og Gods. Hermed overgår de beføjelser, der hidtil har været forstanderens, til en bestyrelse på 7 medlemmer.

Af de 7 medlemmer er de 5 udpeget ved stadfæstelsen. De 2 forældrevalgte bestyrelsesmedlemmer vælges i begyndelsen af det nye skoleår. Indsættelsen af stiftelsens nye forstander, hofmarskal Søren Haslund-Christensen, er endvidere kongeligt stadfæstet den 4. juni 1993.

Stillingen som skolens rektor vil blive besat først i det nye skoleår, når bestyrelsen er fuldtalig og dermed beslutningsdygtig. Opslag af stillingen vil efter stiftelsens oplysninger ske i den allernærmeste fremtid.

Spm. nr. S 939

Til *skatteministeren (4/6 93)* af:

Kirkegaard (KF):

»Kan ministeren med sikkerhed afvise, at et fortroligt notat om den påtænkte ændring i beskatningen af aktieavancer udarbejdet af Skatteministeriet har cirkuleret i børshandlerkredse m.v. forud for fremsættelsen af skattereformen i Folketinget den 19. maj 1993, og i benægtende fald hvilke reaktioner over for de ansatte i Skatteministeriet har det givet ministeren anledning til, og hvordan vil ministeren sikre, at noget tilsvarende ikke gentager sig?«

Begrundelse

Vedholdende forlydender fra flere kilder siger samstemmende, at indholdet af et fortroligt notat af 12. maj 1993 fra Skatteministeriet har cirkuleret i børshandlerfirmaer m.v. Notatet skulle angiveligt i meget præcis form beskrive det den 19. maj 1993 fremsatte forslag om beskatning af aktieavancer, hvilket selvsagt er meget uheldigt. Det er derfor særdeles ønskeligt, at ministeren enten af- eller bekræfter disse forlydender.

Svar (9/6 93):

Skatteministeren (Stavad):

Af begrundelsen for spørgsmålet fremgår det, at der skulle være tale om, at et notat af 12. maj 1993 fra Skatteministeriet har cirkuleret i bl.a. børskredse før fremsættelsen af lovforslagene vedrørende skatteomlægningen den 19. maj 1993.

Det fremgår af den undersøgelse, jeg har foretaget, at der er adskillige notater, som er dateret den 12. maj 1993, og som indeholder oplysninger om bl.a. den påtænkte beskatning af aktieavancer. Såfremt spørgerens oplysninger er korrekte, er der således flere muligheder for, hvilket notat det kan være, der i givet fald har cirkuleret uden for Skatteministeriet.

Det har ikke i forbindelse med min undersøgelse i Skatteministeriet været muligt at konstatere, hvorledes fortrolige papirer i givet fald er afgivet til udenforstående.

Forarbejdet til regeringens skatteomlægning har været særdeles omfattende, og der er til brug for udformningen af de 23 skatte- og afgiftsforslag udarbejdet et stort antal notater, lovudkast og andre papirer, som også i vidt omfang – formelt som uformelt – har været udvekslet med en række andre ministerier.

Fra regeringens side har der været gjort alt, hvad der har været muligt, for at holde de særlig fortrolige elementer i skatteomlægningen så tæt til kroppen som muligt. Derfor skal jeg naturligvis også beklage, hvis fortrolige oplysninger om elementer i skatteomlægningen har cirkuleret blandt udenforstående, som måske endda har kunnet drage økonomisk nytte af oplysningerne. Derfor har regeringen naturligvis også en lige så stor interesse som spørgeren i, at denne sag bliver opklaret fuldt ud.

Jeg vil naturligvis også fremover tage alle de forholdsregler, det er mig muligt, for at sikre, at følsomme oplysninger ikke tilgår udenforstående. Det er en afgørende forudsætning for at være ansat i Skatteministeriet, at alle medarbejdere kan håndtere fortrolige oplysninger.

Spm. nr. S 866

Til *udenrigsministeren* (24/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvilke sanktioner den danske stat har indført over for det tidligere Jugoslavien fordelt på aktivitet og

områder/stater inden for det tidligere Jugoslavien?«

Svar (7/6 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Danmark har indført de sanktioner, som FN's medlemsstater er forpligtet til i henhold til de fire af FN's Sikkerhedsråd vedtagne resolutioner om sanktioner mod Serbien og Montenegro (Forbundsrepublikken Jugoslavien) samt de serbisk besatte områder i Kroatien og Bosnien-Hercegovina (resolutionerne 757 af 30. maj 1992, 760 af 18. juni 1992, 787 af 16. november 1992 og 820 af 17. april 1993).

Resolutionerne er i Danmark for så vidt angår de sanktioner, der henhører under national kompetence, første gang indført ved kgl. anordning nr. 413 af 2. juni 1992 med senere ændringer, siden hen ajourført ved kgl. anordning nr. 234 af 30. april 1993 samt for så vidt angår de sanktioner, der henhører under Fællesskabskompetencen, ved EF-forordning nr. 990/93 og EKSF-afgørelse nr. 93/235, begge af 26. april 1993.

Sanktionerne mod Serbien og Montenegro omfatter en handelsmæssig blokade, forbud mod finansielle transaktioner, transitforbud både for vej- og søtransport, pålæg om beslaglæggelse og konfiskation af serbiske og montenegrinske fartøjer og køretøjer m.v., pålæg om beslaglæggelse og konfiskation af andre fartøjer og køretøjer m.v., der har været anvendt til overtrædelse af sanktionerne, forbud mod samkvem med personer, der repræsenterer Serbien og Montenegro, forbud mod ydelse af tjenesteydelser, herunder flyvning til og fra Serbien og Montenegro m.m.

Hvad særligt angår de områder af Kroatien, der er under serbisk kontrol, men beskyttet af FN gennem tilstedeværelse af UNPROFORstyrkerne (de såkaldte UNPA'er) samt de områder af Bosnien-Hercegovina, der er serbisk besat, gælder som udgangspunkt også handelsembargoen og transitforbudet, idet dog henholdsvis den kroatisk og bosnisk-hercegovinske (lovlige) regering kan udstede tilladelser til eksport, import og transit for disse områder. Hertil kommer, at man i EF yderligere har vedtaget, at de enkelte EF-lande tillige skal give deres tilladelse til eksport, import og transit vedrørende disse to områder. Sanktionerne mod disse serbisk besatte områder blev indført

[Udenrigsministeren]

med Sikkerhedsrådets resolution nr. 820 af 17. april 1993.

Herudover har FN's Sikkerhedsråd ved resolution nr. 713 af 1991 indført en våbenembargo, der gælder for alle landene i det tidligere Jugoslavien. Våbenembargoen, der også omfatter andet militært udstyr end våben, og som blev indført i Danmark ved kgl. anordning nr. 657 af 27. september 1991, er stadig gældende for alle landene i det tidligere Jugoslavien.

Spm. nr. S 867

Til *udenrigsministeren* (24/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren oplyse formålet med de indførte sanktioner mod områder/stater inden for det tidligere Jugoslavien?«

Svar (7/6 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Formålet med de indførte sanktioner er tosidet. Sanktionerne er på den ene side et politisk signal om, at Serbien og Montenegro vil blive fuldt isoleret i mange år fremover, medmindre de indstiller deres støtte til og deltagelse i den militære offensiv i Bosnien-Hercegovina samt et politisk signal til den bosnisk-serbiske part i krigen om at samarbejde om genoprettelsen af freden i Bosnien-Hercegovina. På den anden side tjener sanktionerne i sig selv et selvstændigt mål ved at destabilisere økonomien og forsyningssituationen i Serbien og Montenegro, således at der indenrigspolitisk skabes et pres mod de to republikkers politiske ledelse enten direkte udtrykt af befolkningen eller ved den politiske ledelses bevidsthed om, at risikoen for folkelig utilfredshed er stigende, efterhånden som sanktionerne får alvorlig indflydelse på den enkelte borgers hverdag. Det politiske signal understøttes således af de faktiske virkninger af sanktionerne.

Hvad særligt angår handels- og transitforbudet mod de serbisk besatte områder i Kroatien og Bosnien-Hercegovina, gør de samme formålsbetragtninger sig gældende.

Spm. nr. S 868

Til *udenrigsministeren* (24/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren angive sin holdning til, hvorvidt de indførte sanktioner mod det tidligere Jugoslavien er effektive og opfylder målsætningen for sanktionerne?«

Svar (7/6 93):

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Indførelse af et sanktionsregime er en omfattende og ressourcekrævende opgave, der fordrer en stor indsats fra og koordination mellem mange lande og disses myndigheder, førend sanktionerne bliver fuldstændigt effektive. Hertil kommer, at det sanktionerede lands geografiske placering og tætte kommercielle forbindelser m.v. med nabolandene naturligvis kan gøre det særlig vanskeligt at indføre en effektiv embargo.

Det er imidlertid regeringens vurdering, at en betydelig del af de to ovennævnte mål er nået. For det første er den serbisk-montenegrinske ledelse nu begyndt at distancere sig fra de bosnisk-serbiske aktiviteter og har anbefalet de bosniske serbere at acceptere Vance-Owen-fredsplanen for Bosnien-Hercegovina og endog annonceret at ville stoppe leverancer til de bosniske serbere. Det må nu vise sig, om der også er vilje til handling bag disse nye meldinger fra den serbiske ledelse. Det må således antages, at sanktionerne som politisk signal nu har manifesteret sig i den serbiske ledelses bevidsthed som et problem, der vil kunne få alvorlige indenrigspolitiske konsekvenser.

Den serbisk-montenegrinske økonomi og forsyningssituation er overordentlig dårlig og overlever for tiden kun på tiltag (som f.eks. trykning af pengesedler), der ikke i længden vil kunne redde økonomien. Hertil kommer, at de alvorligste brud på sanktionerne hidtil er sket via transittrafikken, der jo nu med resolution 820 er blevet forbudt, medmindre FN's Sanktionskomité giver specifik tilladelse hertil. Det må således forventes, at de nyligt indførte sanktioner vil bidrage yderligere til effektivisering af sanktionerne, herunder navnlig til forringelse af forsyningssituationen, der allerede er stærkt præget af den oprindeligt iværksatte embargo.

Spm. nr. S 881

Til *undervisningsministeren* (27/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

[Pia Kjærsgaard]

»Vil ministeren oplyse, om det er korrekt, at foreninger under DGI kan modtage støtte fra det offentlige til aktiviteter, der fuldstændig vil udkonkurrere de private danseskoler i landet?«

Begrundelse

Det er spørgerens opfattelse, at konkurrencen mellem danseskoler skal foregå på lige vilkår, og det er ikke tilfældet, hvis foreninger under DGI kan modtage offentlige tilskud, som private danseskoler ikke kan få.

Svar (11/6 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan oplyse, at i lov nr. 410 af 13. juni 1990 om støtte til folkeoplysning, som ophævede fritidsundervisningsloven, og som trådte i kraft den 1. januar 1991, har man fastholdt folkeoplysningens grundlæggende frihedsrettigheder: Det frie initiativ, den frie deltagelse, det frie emnevalg og det frie lærervalg.

Efter loven er kommunalbestyrelsen forpligtet til at yde tilskud til undervisning m.v. Tilskuddet ydes til aflønning m.v. af leder og lærer efter de centralt fastsatte lønbestemmelser. Virksomheden skal stå åben for alle. Der kan ikke ydes tilskud til virksomhed, der henhører under anden lovgivning, til formelt kompetencegivende undervisning og til kredse, hvis eventuelle overskud ved virksomheden tilfalder enkeltpersoner. Kredsen skal endelig kunne gøre rede for deltager- eller medlemsindflydelse på virksomhedens ledelse.

Af § 3 i bekendtgørelsen om støtte til folkeoplysning fremgår, at tilskud efter folkeoplysningslovens kapitel 4 om tilskud til undervisning m.v. ikke ydes til den virksomhed, der er opført i bilaget til bekendtgørelsen. Af bilaget fremgår, at der ikke ydes tilskud til bl.a. dans, herunder jazzballet, men at der ydes tilskud til folkedans, hvilket svarer til den fra fritidsundervisningsloven kendte emnebegrænsning.

Efter de dagældende regler (Undervisningsministeriets retningslinier af 21. november 1973) »har undervisning i dans været udelukket fra tilskud i henhold til denne lov (fritidsundervisningsloven). Begrundelsen herfor er, at en godkendelse som fritidsundervisning af danseundervisning vil kunne skade hævdevundne erhvervsmæssige interesser.« Det er

endvidere anført: »Da det har vist sig, at det i nogle tilfælde kan være vanskeligt at skelne mellem dans i forskellige former og visse gymnastikformer, skal det nærmere præciseres, hvilket indhold der må lægges i de forskellige betegnelser.

1. Dans, der ikke kan modtage tilskud, har til formål at give undervisning i forskellige danse, der anvendes til selskabsbrug, og som indgår i discipliner, hvori der afholdes konkurrencer på nationalt eller internationalt plan.

2. Ballet, der heller ikke kan modtage tilskud, opfattes som en æstetisk disciplin, der har til formål at give et (kunstnerisk) udtryk gennem dansen. Dette gælder både klassisk ballet og jazzballet.

3. Folkedans må for at kunne godkendes have en kulturhistorisk, folkloristisk tradition som baggrund og kan ikke omfattes af danse, der henregnes under 1., selv om nogle af dem har et folkloristisk udspring.

4. Motionsgymnastik, herunder afspænding, rytmik og yoga, har til formål at holde kroppen i almindelig god form og derved fremme sundhedstilstand og velbefindende. En sådan undervisning vil kunne benytte sig af forskellige former for musik, uden at der af den grund er tale om dans.«

Det nye i forhold til tidligere er således alene, at kommunalbestyrelsen nu, jf. bekendtgørelsens § 3, efter indhentet udtalelse fra folkeoplysningsudvalget kan beslutte at fravige de i bilaget nævnte begrænsninger.

Efter folkeoplysningslovens § 15 påhviler der kommunen en pligt til at yde tilskud til aktiviteter for børn og unge under 25 år. Ved bestemmelsens indføjelser i folkeoplysningsloven fulgte man de kommunale støtteordninger, som hovedparten af kommuner i flere år frivilligt havde givet tilskud efter.

Til forskel fra undervisning m.v. er der ikke inden for aktivitetsområdet fastsat begrænsninger i emnekrædsen, hvorfor en forening vil kunne etablere dans som aktivitet.

Tilskuddet til aktivitet – dvs. til folkeoplysende virksomhed, der ikke forstås af en lærer – er ikke bundet til bestemte udgiftsformer. Tilskuddet kan anvendes frit, dvs. til materialer eller lignende og til vederlæggelse, der ikke er bundet til bestemte satser.

Det er folkeoplysningsudvalget i de enkelte kommuner, som definerer, hvad der i kommu-

[Undervisningsministeren]

nen kan betegnes som folkeoplysende aktivitet. Folkeoplysningsudvalget afgrænser således, hvad der er tilskudsberettiget virksomhed i henhold til folkeoplysningsloven.

Det er folkeoplysningsudvalgets opgave at påse, at tilskud ydet efter folkeoplysningsloven anvendes i overensstemmelse med de fastsatte regler. Folkeoplysningsudvalget skal således påse, at tilskud ydet efter folkeoplysningslovens kapital 4 om tilskud til undervisning m.v. ikke anvendes til undervisning i dans, såfremt kommunalbestyrelsen ikke har ophævet emnebegrænsningen, og at tilskud ydet efter folkeoplysningslovens kapital 5 om tilskud til aktiviteter ikke anvendes til aktiviteten dans, hvis den forestås af en lærer aflønnet efter de centralt fastsatte lønsatser.

Spm. nr. S 882

Til *undervisningsministeren* (27/5 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Gør ministeren i forbindelse med evalueringen af den nye folkeoplysningslov i 1994 sig nogle tanker om at sikre, at privat danseskoleundervisning ikke påføres urimelig konkurrence gennem udnyttelse af folkeoplysningslovens tilskudsbestemmelser?«

Svar (11/6 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan oplyse, at jeg vil lade spørgsmålet indgå i overvejelserne i forbindelse med revisionen af folkeoplysningsloven i folketings-samlingen 1994-95.

Spm. nr. S 899

Til *sundhedsministeren* (28/5 93) af:

Niels Anker Kofoed (V):

»Kan ministeren bekræfte, at et cirkulære af 3. juni 1992 indskrænkede EF-forordning 1408/71 til udelukkende at gælde »i det omfang der er tale om behov for øjeblikkelige ydelser af hjælp«, og vil ministeren forklare, hvorledes dette er i overensstemmelse med det generelle ligestillingsprincip for eksempelvis pensionister i Fællesmarkedet?«

Svar (9/6 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Ved skrivelse af 3. juni 1992 til amter og kommuner præciserede Sundhedsministeriet sin opfattelse af den ret til sygebehandling, der ifølge artikel 31 i EF-forordning 1408/71 tilkommer EF-pensionister, som midlertidigt opholder sig uden for deres bopælsstat.

I artiklen fastlægges, at pensionister, der opholder sig uden for deres bopælsstat, har ret til sygehjælp i opholdsstaten. Omfanget af denne sygehjælp er dog ikke nærmere fastsat.

I den tilsvarende bestemmelse for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende er fastlagt, at disse har ret til sygebehandling, hvis deres »tilstand under et ophold på en anden medlemsstats område kræver øjeblikkelig ydelse af hjælp.«

Da det ikke anses for forordningens mål at give pensionister en bedre (rejse)sygesikring end arbejdstagere m.v., og at pensionister som andre naturligvis først og fremmest skal søge behandling, hvor de bor, præciserede ministeriet, at pensionister under ophold i Danmark har ret til øjeblikkelig ydelse af hjælp. Dette indebærer, at ethvert pludseligt opstået sygdomstilfælde, som kræver omgående behandling, vil blive gratis behandlet. Kontrolundersøgelser eller lignende anses ikke for dækket efter EF-reglerne.

Ministeriet oplyste videre, at denne opfattelse af reglerne deles af flere andre EF-stater, men at medlemsstaterne ikke er enige om fortolkningen. Det er også derfor, at en afklaring af reglerne for tiden drøftes i EF.

Forordningens princip om ligebehandling med borgere, der er bosat i den stat, man opholder sig i, gælder kun, såfremt andet ikke følger af »særlige bestemmelser« i forordningen, jf. artikel 3. Pensionisters ret til sygebehandling under ophold uden for bopælsstaten er netop særligt reguleret.

Spm. nr. S 886

Til *justitsministeren* (27/5 93) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Vil ministeren oplyse, om Kriminalforsorgen har handlet korrekt ved efter anmodning – med henvisning til lov om offentlighed i forvaltningen – at udlevere et skriftligt referat fra et møde mellem politiet og Kriminalforsorgen om bekæmpelse af rockerkriminalitet, og hvad agter ministeren i bekræftende fald at foretage

[Helge Adam Møller]

for at hindre tilsvarende situationer i fremtiden?»

Begrundelse

I en artikel i dagbladet B.T. den 26. maj 1993 er det beskrevet, hvordan en indsat med tilknytning til rockermiljøet har fået udleveret referatet fra et møde mellem politiet og Kriminalforsorgen om, hvorledes kriminalitet begået af rockere under udgang fra afsoningen af fængselsdomme kan forhindres.

De organiserede rockerbander lægger stor opfindsomhed for dagen, når det drejer sig om at sabotere politiets arbejde med at opklare bandernes kriminalitet, og viger end ikke tilbage for at fremsætte særdeles grove trusler mod ansatte i politiet og fængselsforsorgen. På den baggrund er det stødende og under alle omstændigheder ikke i overensstemmelse med lovens ånd, at referater fra møder som det beskrevne kan udleveres med henvisning til lov om offentlighed i forvaltningen.

Svar (9/6 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst følgende om den afgørelse, spørgsmålet henviser til:

Den 10. december 1991 afholdtes et møde i direktoratet med lederne af de lukkede anstalter og med deltagelse af repræsentanter for Politidirektøren i København og Rigspolitichefen. På mødet blev drøftet en række spørgsmål vedrørende rockeres afsoningsvilkår i de lukkede fængsler.

Den 24. januar 1993 anmodede en indsat, som er medlem af Hells Angels og p.t. afsoner i Statsfængslet i Vridsløselille, om aktindsigt i dokumenter vedrørende dette møde.

Direktoratet besvarede hans ansøgning ved skrivelse af 19. februar 1993. Direktoratet meddelte, at man ud fra hensynet til opretholdelse af orden og sikkerhed i anstalterne havde begrænset pågældendes adgang til aktindsigt efter offentlighedslovens § 13.

Direktoratet har således ikke udleveret fortlørlige oplysninger til den indsatte.

Spm. nr. S 415

Til *industriministeren* (11/2 93) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at den største offentligt godkendte revisorgruppe – de registrerede revisorer – ikke er inddraget i det lovforberedende arbejde, der for tiden foregår med henblik på ændringer i revisorlovgivningen, ændringer, der vil komme til at omfatte såvel de statsautoriserede som de registrerede revisorerers virke?»

Begrundelse

De statsautoriserede revisorerers revisorkommission blev den 16. september 1992 af Industriministeriet på baggrund af en række erhvervsskandaler anmodet om at gennemgå revisorlovgivningen og tilknyttet lovgivning med henblik på at fremkomme med forslag til ændringer og tilpasning af gældende lovgivning.

Imidlertid finder spørgeren, at Revisorkommissionen er for snævert sammensat til at kunne repræsentere hele revisorstanden i Danmark, idet Revisorkommissionen ifølge sin forretningsorden kun kan beskæftige sig med lov om statsautoriserede revisorer.

De registrerede revisorer, som er landets største revisorgruppe, er i såvel selskabs- som regnskabs- og revisorlovgivningen af Folketinget placeret som et – med få undtagelser – ligeværdigt alternativ til de statsautoriserede revisorer. De registrerede revisorer er ligeledes offentligt godkendte EF-selskabsrevisorer, jf. 8. selskabsdirektiv.

Da der trods alt er erhvervsmæssige interesseforskelle mellem de statsautoriserede og de registrerede revisorer, finder spørgeren det uhensigtsmæssigt, at forberedelsesarbejdet til 2. fase af revisorlovgivningen udelukkende finder sted i de statsautoriserede revisorerers revisorkommission, hvorfor spørgeren opfordrer ministeren til at overveje også at inddrage de registrerede revisorer i det lovforberedende arbejde.

Svar (22/2 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Revisorkommissionen afholder eksamen for statsautoriserede revisorer og har derudover ifølge sin forretningsorden bl.a. til opgave over for Industriministeriet at fremsætte forslag vedrørende lovgivningen om statsautoriserede revisorer. Som følge heraf er der ingen registre-

[Industriministeren]

rede revisorer blandt kommissionens medlemmer.

Revisorkommissionen består af 9 medlemmer, hvoraf 3 medlemmer skal være statsautoriserede revisorer. Der er således i kommissionen en klar overvægt af ikkerevisorer, og kommissionens formand er professor, dr.jur. et phil. Ditlev Tamm.

Samtidig med at ministeriet den 17. september 1992 orienterede Erhvervsudvalget om Revisorkommissionens kommissorium, sendte man også kommissoriet til Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Foreningen af Registrerede Revisorer. Foreningen af Registrerede Revisorer har hverken rettet henvendelse til ministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen eller Revisorkommissionen med ønske om at deltage i arbejdet.

Der er imidlertid ikke noget til hinder for, at også de registrerede revisorer inddrages i arbejdet, og jeg har fået oplyst, at Revisorkommissionen har drøftet, hvordan dette kan ske.

Da drøftelserne navnlig har angået børsnoterede selskaber, har de i første række drejet sig om statsautoriserede revisorers forhold. Men det er Revisorkommissionens hensigt at inddrage Foreningen af Registrerede Revisorer, i det omfang også de registrerede revisorers forhold berøres. Ministeriet har derfor sendt kopi af dette svar til Foreningen af Registrerede Revisorer samt Revisorkommissionen.

Spm. nr. S 883

Til *arbejdsministeren* (27/5 93) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at man kan arbejde på sit eget hus, uden at Arbejdstilsynet blander sig i, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der er iagttaget?«

Begrundelse

Ifølge B.T. den 27. maj 1993 har Arbejdstilsynet i Ribe fået anholdt en pensioneret lærer, der var ved at reparere taget på sit eget udhus, og som nægtede at følge Arbejdstilsynets påbud om at komme ned fra taget. Det er fuldstændig urimeligt, hvis man ikke kan udføre arbejde på privat grund uden iagttagelse af de sikkerhedsforanstaltninger, der gælder for arbejde udført for andre af håndværkere.

Svar (8/6 93):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Arbejdstilsynet. Af udtalelsen fremgår, at en række bestemmelser efter arbejdsmiljølovens § 2, stk. 3, finder anvendelse på alt arbejde, også selv om det ikke udføres for en arbejdsgiver. Arbejdsmiljølovens § 2, stk. 3, kaldes lovens udvidede område og omfatter bl.a. regler om arbejdets udførelse, tekniske hjælpemidler og om stoffer og materialer.

Bestemmelser på dette område retter sig mod arbejde, der udføres, uanset hvem der udfører det og hvor det udføres. Det gælder således som nævnt også, selv om der ikke udføres arbejde for en arbejdsgiver f.eks. ved arbejde i private hjem eller ved fritidsvirksomhed.

Jeg kan oplyse, at begrundelsen for allerede i 1954 at udvide lovens område var, at arbejde, der er forbundet med et vist faremoment, af præventive grunde bør være omfattet i al almindelighed ud fra det synspunkt, at det er i samfundets interesse generelt at forebygge ulykker og sygdomme. Ved arbejdsmiljølovens vedtagelse blev udvidelsen videreført og dens område udvidet.

Jeg vil gerne understrege, at Arbejdstilsynets tilsynsvirksomhed normalt ikke omfatter private husholdninger. Arbejdstilsynet har med hjemmel i arbejdsmiljølovens § 76, stk. 2, adgang til at kontrollere alle steder, hvor der arbejdes; men Arbejdstilsynet har valgt at prioritere sin indsats på områder, hvor behovet og dermed også effekten på arbejdsmiljøet er størst.

Hvis Arbejdstilsynet imidlertid bliver opmærksom på, at et arbejde i privat regi udføres i strid med arbejdsmiljøloven og på en uforvarselig måde, vil Arbejdstilsynet gribe ind for at imødegå ulykkes- eller sygdomsrisiko. Det var det, der fandt sted i det konkrete tilfælde, hvor Arbejdstilsynet (kreds Ribe Amt) nedlagde forbud i henhold til § 77, stk. 2, i arbejdsmiljøloven, idet tilsynet skønnede det nødvendigt for at afværge en overhængende og betydelig fare for nedstyrtning.

Spm. nr. S 870

Til *energiministeren* (24/5 93) af:

Riishøj (SF):

»Vil ministeren aktivt søge en afslutning på

[Rlshøj]

sagen om gartnerivirkomheden på Masnedø, sådan at virksomheden kan fortsætte, eventuelt efter salg, og arbejdspladserne på den måde bevares?»

Begrundelse

Gennem spørgsmålet ønskes oplyst, om ministeren vil gøre, hvad der står i hans magt, for at søge gartnerivirkomheden på Masnedø fortsat med nye ejere, nu hvor SEAS har besluttet at indstille gartnerivirkomheden.

Svar (1/6 93):

Energiministeren (Jann Sjursen):

Der var i forbindelse med etableringen af gartneriet på Masnedø politisk opbakning for SEAS' projekt. Det var imidlertid forudsat, at engagementet ikke måtte påvirke elprisen for forbrugerne.

Elprisudvalget har efterfølgende undersøgt SEAS' engagement i Masnedø-gartneriet og truffet bestemmelse om, at SEAS over en årække skal have afviklet sit økonomiske engagement i gartneriet.

SEAS har nu tilkendegivet, at der er sket og sker ændringer i bestyrelse og direktion, og at man vil sælge gartneriet.

Det er min opfattelse, at det er et kommercielt anliggende for SEAS og eventuelle købere, hvornår og under hvilke vilkår gartneriet eventuelt sælges. Derudover er det ifølge elforsyningsloven Elprisudvalget, som tager stilling til priser og andre betingelser for levering af elektricitet og dermed også konsekvenserne for elforbrugerne af et eventuelt salg af gartneriet.

Jeg finder det derfor ikke rigtigt at gå mere aktivt ind i sagen.

Spm. nr. S 388

Til *landbrugsministeren* (5/2 93) af:

Rønholt (KF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at hjælpe de landmænd, hvis ansøgning om rapstilskud er forsvundet i postvæsenet?»

Begrundelse

Ifølge bladet *Dansk Landbrug* nr. 1 af 18. januar er mindst 18 landmænd blevet afvist af

Landbrugsministeriet med hensyn til støtte til rapsproduktionen i 1992, fordi deres ansøgning aldrig er nået frem.

Det er ikke vanskeligt at kontrollere, om de pågældende landmænd har dyrket og fået afregning for rapsen, og det fremgår ikke af vejledningen fra Plantedirektoratet, at ansøgninger bør sendes anbefalet!

Svar (22/2 93):

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

De grundlæggende regler for ordningen med hektarstøtte til raps og andre former for oliefrø til høst i 1992 findes i Rådets forordning nr. 3766/91 samt Kommissionens forordninger nr. 615/92 og nr. 1516/92 med gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning. I Danmark er regler desuden fastsat ved Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 222 af 1. april 1992.

Det er, jf. rådsforordningens art. 4, en betingelse for at opnå støtte, at ansøgningen er indgivet inden for de nærmere fastsatte frister. Ansvar for, at ansøgningen når rettidigt frem, påhviler ansøgeren.

EF-direktoratet har for bortkomne ansøgninger fastlagt den praksis, at fornyet indgivelse af ansøgning uanset ansøgningsfristens udløb accepteres, hvis ansøgeren kan dokumentere, at ansøgningen har været indgivet til postvæsenet på et tidspunkt, hvor den under normale omstændigheder burde være nået rettidigt frem. Dokumentation må i praksis bestå i kvittering fra postvæsenet for modtagelse af brev til EF-direktoratet.

En mere lempelig praksis ville reelt sætte ansøgningsfristen ud af kraft og ville derfor være i strid med retsgrundlaget. Jeg har derfor ikke mulighed for at hjælpe de pågældende landmænd.

Spm. nr. S 407

Til *trafikministeren* (11/2 93) af:

Rønholt (KF):

»Kan ministeren garantere beboerne i Vojens og andre boligområder, at DSB i forbindelse med elektrificering og anlæg af dobbeltspor i Sønderjylland vil overholde normerne for trafikstøj, beskrevet i vejledning fra Miljøstyrelsen »Trafikstøj i boligområder«?»

[Rønholt]

Begrundelse

Beboere i Vojens har over for offentligheden givet udtryk for bekymring over eventuelle støjgener i forbindelse med elektrificeringen og anlæg af dobbeltspor i Sønderjylland.

Regeringsgrundlaget »En ny start« beskriver på side 9, hvorledes regeringen over for alle politiske initiativer vil vise størst muligt miljøhensyn. Specielt hvad angår miljøstøj, står der: »Der skal gøres en ekstra indsats for at afhjælpe miljøstøj og andre gener for beboere ved gennemførelse af større trafikprojekter.«

Svar (22/2 93):

Trafikministeren (Helge Mortensen):

Som det fremgår af bemærkningerne til det lovforslag om udbygning af jernbanen mellem Vamdrup og Padborg, som nu behandles i Folketinget, vil udgiften til støj-dæmpende foranstaltninger i forbindelse med udbygningen blive afholdt inden for DSB's rammer, og foranstaltningerne vil blive udført efter de hidtil gældende regler.

Den vejledning, der henvises til i spørgsmålet, er formentlig Miljøstyrelsens vejledning nr. 6 fra 1985, »Støj og vibrationer fra jernbaner«. Denne vejledning retter sig mod nye arealanvendelser i nærheden af eksisterende jernbaner, men forholder sig ikke til nye baneanlæg eller ændringer af anvendelsen af eksisterende jernbaner. I vejledningen er angivet grænseværdier på 55 dB(A) for rekreative områder i det åbne land, 60 dB(A) for rekreative områder i og nær byområder, boligområder, hospitaler, skoler m.m. og 65 dB(A) for hoteller og kontorer.

Formålet med Miljøstyrelsens vejledning er at undgå, at der bygges nye boliger og lign. på arealer, som allerede er støjbelastede. I vejledningen er der derfor vejledende grænser for det acceptable støjniveau. Det kan imidlertid være vanskeligt at leve op til tilsvarende krav dér, hvor bebyggelsen og trafik anlægget allerede er etableret, uden at omkostningerne bliver så store, at de ikke står i et rimeligt forhold til de fordele, som opnås.

Der findes således ikke i miljølovgivningen formelle regler – hverken for nye jernbaneanlæg eller for eksisterende jernbanestrækninger.

Siden 1986 har DSB haft Folketingets tilslutning til årligt at anvende op til 1 pct. af an-

lægsbudgettet til støjbeskyttelse af eksisterende boliger langs DSB's banestrækninger. Prioriteringen af disse midler – den såkaldte støjpulje – foretages i samarbejde mellem DSB og Miljøstyrelsen. For først at forbedre forholdene for de mest generede er det praksis at bruge pengene til at nedbringe støjniveauet i de støjrante boligområder, der i dag har over 65 dB(A).

Der er for andetsporet mellem Vamdrup og Padborg taget udgangspunkt i disse støjpuljeregler. I modsætning til støjpuljeprojektet vil støjforanstaltningerne i tilknytning til udbygningen af andetsporet dog blive gennemført på én gang samtidig med gennemførelsen af den pågældende etape af anlægsarbejdet og for midler ud over støjpuljen og derfor også uden for den almindelige prioriteringsrækkefølge for anvendelse af støjpuljemidlerne. Beboerne langs den pågældende strækning bliver således bedre stillet end beboerne langs de øvrige eksisterende hovedstrækninger, hvor trafikken vil stige lige så meget som eller mere end på strækningen mellem Vamdrup og Padborg.

Der knytter sig desuden det særlige forhold til støjpuljens grænseværdi, at der ved beregningen af togstøjen ikke tages hensyn til, at der allerede nu – og i fremtiden i endnu højere grad – benyttes støjssvage tog som IC3-toget og de tilsvarende elektriske IR4-tog. Dette betyder, at den faktiske grænseværdi for etablering af støjbeskyttelse langs strækningen i Sønderjylland er på 64 dB(A).

Målsætningen er, at togstøjbelastningen skal nå ned på 60 dB(A), efterhånden som den teknologiske udvikling og udskiftningen af materiellet reducerer støjen. Ved fastlæggelsen af omfanget af støj-dæmpende foranstaltninger langs strækningen mellem Vamdrup og Padborg er der således taget udgangspunkt i støjniveauet fra gammelt togmateriel, uanset at en del af materiellet allerede i dag er nyt, støjsvagt materiel. Samtidig er der regnet med en kraftig forøgelse af trafikken og med toghastigheder på op til 200 km/t, uanset at sådanne trafikmængder og toghastigheder først vil komme på tale efter en årrække.

I perioden indtil trafikken er steget væsentligt og hastighederne forøget til 200 km/t, vil støjniveauet således ligge under det beregnede støjniveau på 64 dB(A). Samtidig vil den teknologiske udvikling og udskiftningen af en

[Trafikministeren]

større del af materiellet med moderne, støjsvage tog fortsat medvirke til at nedbringe det faktiske støjniveau med henblik på at opfylde målsætningen om et støjniveau på 60 dB(A).

Særligt for så vidt angår beboerne i Vojens kan jeg oplyse, at der på grundlag af de beregninger, der er foretaget som forberedelse af lovforslaget, forventes at skulle etableres 850 meter støjskærme og foretages facadeisolering af 91 huse langs strækningen i Vojens.

Spm. nr. S 879

Til *miljøministeren* (26/5 93) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvilke kriterier ligger til grund for regeringens beslutning om at fratage Skov- og Naturstyrelsens ansatte deres tidligere særlige privilegier og frynsegoder i forbindelse med jagttrettigheder og overgå til udlejning af jagttrettigheder på offentligt ejede arealer på kommercielle vilkår?«

Svar (7/6 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Regeringen har ikke besluttet »at fratage Skov- og Naturstyrelsens ansatte deres særlige privilegier og frynsegoder i forbindelse med jagttrettigheder«, men det er under overvejelse at udleje flere arealer til jagt af de statslige arealer, som Skov- og Naturstyrelsen administrerer.

Skov- og Naturstyrelsen har herom oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Det er hensigten at forøge jagtudlejningen således, at der i et vist omfang vil blive tale om udleje af arealer, hvor jagten hidtil har været varetaget af distrikternes personale som en del af deres arbejde.

Jagten på Skov- og Naturstyrelsens arealer administreres under skyldig hensyntagen til de mange andre aktiviteter, som finder sted på styrelsens arealer, herunder skovdrift, friluftsliv, naturbeskyttelse m.v.

Inden for disse rammer er det Skov- og Naturstyrelsens politik – nu som tidligere – at udleje jagtretten på alle egnede arealer.

Areaerne kan som udgangspunkt inddeles i tre hovedkategorier:

1. Områder, hvor naturforhold, friluftsliv, statsskovenes reservatfunktion m.v. medfører, at jagt generelt er uhensigtsmæssig,

hvorfor der på arealerne ikke drives nogen form for jagt eller vildtpleje.

2. Områder, hvor naturforhold, friluftsliv, statsskovenes reservatfunktion m.v. medfører, at der kun kan gennemføres jagt og vildtpleje under varetagelse af særlige hensyn, samt områder, hvor jagtudleje ville være i strid med formelle bånd, bl.a. kongehusets jagtret. Jagt og vildtpleje på disse arealer forestås af statsskovdistrikternes personale som et led i deres daglige arbejde.
3. Områder, hvor jagt og vildtpleje gennemføres ved udleje af jagten.

Ud fra en samlet vurdering har styrelsen hidtil fundet knap en tredjedel af statsskovene velegnede til jagtudleje (ca. 45.000 ha svarende til ca. 25 pct. af det areal, statsskovbruget administrerer). Udlejningen sker på markeds-mæssige vilkår og indbringer ca. 7 mio. kr. årligt.

De forhold, som betinger den ovenfor viste inddeling af arealerne i de tre hovedkategorier, ændres over tiden. Det er derfor nødvendigt jævnligt at gennemgå arealerne for eventuelt at justere inddelingen.

Skov- og Naturstyrelsen igangsatte i marts 1992 en sådan revision, og styrelsen forventer at kunne identificere nye arealer til jagtudlejning på op til 10.000 ha.«

Spm. nr. S 888

Til *miljøministeren* (28/5 93) af:

Pelle Voigt (SF):

»Ager ministeren at spørge den britiske regering, om THORP er blevet VVM-godkendt, samt hvad den britiske regering i øvrigt vil gøre for at leve op til VVM-direktivet 85/337/EØF's bestemmelser, og om den britiske regering vil orientere PARCOM om VVM-behandlingen af THORP på junimødet, hvor det danske forslag om THORP behandles?«

Begrundelse

Der er meget, der tyder på, at THORP ikke overholder VVM-direktivet. EF-Kommissionen er, så vidt det er spørgeren bekendt, i gang med at se på sagen. Men for yderligere at tilskynde den britiske regering til at efterleve EF's miljøregler opfordres ministeren til fra dansk side at rejse spørgsmålet over for den britiske regering inden mødet i Pariskommis-sionen i Berlin den 14.-19. juni 1993.

Svar (8/6 93):

Miljøministeren (Svend Auken):

Oparbejdningssanlæg for atombrændsel såsom THORP-anlægget er opført på VVM-direktivets bilag II. Dette indebærer i henhold til direktivets art. 2.1 og art. 4.2, at disse anlæg er omfattet af direktivets bestemmelser, hvis anlægget må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt.

Jeg kan oplyse, at en af Pariskommissionens målsætninger er at foregribe og om nødvendigt eliminere forurening af de marine områder med radioaktive stoffer fra landbaserede kilder.

Pariskommissionens medlemslande er også enige om ikke at bygge eller udvide oparbejdningssanlæg uden at foretage en miljøvurdering. Dette fremgår af kommissionens rekommandation 88/4 fra 1988.

Meget tyder derfor på, at THORP bør være omfattet af VVM-direktivets regler.

Jeg agter derfor snarest at rette henvendelse til min britiske kollega med henblik på at få afklaret, om den britiske regering er enig i, at THORP-anlægget er omfattet af VVM-direktivets regler.

I den henvendelse vil jeg samtidig bede den britiske regering om på PARCOM-mødet i juni at oplyse, i hvilket omfang den finder, at THORP-anlægget er omfattet af VVM-direktivet og i givet fald få en nærmere redegørelse for VVM-behandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 102:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for etablering af barakbyer til flygtninge i danske kommuner og omprioritering af danske midler til indsats i nærområderne.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 8/6 93).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg kan gøre min besvarelse ganske kort.

Det kan jeg bl.a., fordi vi gentagne gange i spørgetiden og i de mere overordnede flygtningedebatter igennem den seneste tid har debatteret dette emne. Så min besvarelse lyder:

For det første: Nej, regeringen har ikke planer om at stoppe bygningen af flygtningelandsbyer. For det andet: Vi er meget glade for, at kommunerne har taget så positivt imod denne nye indkvarteringsform. Og for det tredje: Vi er også glade for, at det er et så bredt flertal i Folketinget, der har tilsluttet sig denne idé. Det er jo alle partier bortset fra Fremskridtspartiet.

Mere har jeg ikke at føje til.

Ingrid Rasmussen (S):

På Socialdemokratiets vegne vil jeg sige, at det er et meget lidt konstruktivt forslag, som vi afviser.

Helge Adam Møller (KF):

Ja, det gik jo hurtigt. Men jeg vil bruge en lille smule længere tid end de to foregående talere tilsammen.

Jeg kan jo konstatere, at hvis regeringen havde fulgt de tanker, ideer og holdninger, som Det Konservative Folkeparti har givet udtryk for på dette område igennem lang tid, havde Fremskridtspartiets forslag vel i og for sig været overflødig. Det betyder ikke, at Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget; det kan vi ikke, og det vil jeg redegøre for om et øjeblik.

Men når jeg siger, at det ville have været overflødig, hvis man havde fulgt de holdninger, som vi har givet udtryk for, hænger det jo sammen med, at vi gennem mere end et halvt år har ønsket, at man indførte et visumkrav over for flygtninge, der kommer fra det tidligere Jugoslavien, og helt specielt selvfølgelig Bosnien-Hercegovina. Det har vi ønsket ud fra den betragtning – som også er blevet understreget gennem de tal, vi har fået fra indenrigsministeren de sidste par uger – at mere end 90 pct. af alle de flygtninge, der i disse uger og måneder kommer til Danmark fra Bosnien, ikke kommer direkte fra borgerkrigen. Det er flygtninge, der har forladt borgerkrigen engang i efteråret 1992, typisk for 7-8 måneder siden, og siden hen har opholdt sig i nærområdet, i andre lande og i andre regioner under rimeligt sikre forhold.